

**“МОРИЯ” – СЛУЖЕНИЕ
НА БОЖИЯ ПРОРОЧЕСКИ ДУХ**

СЕДМАТА ЧАША НА БОЖИЯ ГНЯВ

СТЕФАН ГЛАВЧЕВ

Книгата е дар от Исус!

www.moriah-servant.org

СЪДЪРЖАНИЕ

Към сърцето ти	3
1. Видението в Храма на Всемогъщия.....	7
2. Видението с тайното създаване на последния Вавилон	15
3. Видението с горкото над Хоразин.....	24
4. Видението с горкото над Витсаида	35
5. Видението с горкото над Капернаум	47

КЪМ СЪРЦЕТО ТИ

Скъпи ми братко! Верни ми приятелю!

По Волята на Единствения Господ и Бог на Небето и земята, аз ти предавам пророческите послания на тази книга. По Волята на Онзи, Който създаде Църквата от Собствената Си Плът и я изкупи от света със Собствената Си Кръв аз ти предавам Неговите думи в това Небесно пророчество, като те моля с цялото си сърце да се смириш и поклониш на Ръката, която изкупва живота ти от рова и погибелта на нечестивия свят.

Истина е, че става нещо знаменателно в живота на последните Христови последователи. Истина е, че сърцата им са наситени от Божиите думи повече от всякога. Истина е, че за последните двадесет века Църквата не е получавала такова изобилие от изворите на Божия Пророчески Дух. Но има и една друга истина - колкото печална и жестока, толкова и предопределена. И това е истината, че днес е най-голямото отстъпление от Завета и Учението на Господ Исус Христос. Отстъпление, дошло чрез онези, за които любовта към парите, титлите и лесния начин на живот са били винаги много по-важни и притегателни от Кръста и раните на Разпнатия Божий Син. Отстъпление, което Господ ще накаже със Силата на Своя справедлив Гняв. Гняв, който се е трупал и все още се трупа против цялото нечестие на погиващия свят и влюбената в него тщеславна църква.

За последните няколко месеца Небесната Благодат и помазание върху сърцето ми се увеличиха многократно. Господ Исус започна да ме посещава буквално през седмица, за да излива в сърцето ми Небесното Слово, дадено за изобличение, поправление и освежаване на Неговите братя и сестри. Аз не искам да аргументирам това със някакви собствени хвалби и заслуги. Защото плодът в сърцата и ефектът от Божието докосване над моите приятели и сподвижници е повече от осезателен. Но сега думата ми е за друго, а именно:

Ако Господ Исус с такава Благодат и изобилие излива откровения и разпечатва тайните на Словото Си, то това не иде ли да покаже, че Той не просто е близо до вратата, но вече влиза? И ако далечните Светлини на Сион станаха близки, а златните престоли на Милениума оживяха пред

очите ни, то това не иде ли да покаже, че именно сега е моментът още повече да се закрепим и утвърдим в Него?

Разбира се, че е така! И ето затова моят прекрасен Спасител все още не е спрял да излива чрез слугата Си. Напротив - ще го прави до момента, до който сърцето на Луцифер стане напълно съкрушено и князът на тъмнината - разголен и разсъблечен пред очите на праведните.

Тази книга, която държиш в ръцете си, ще разкрие на сърцето ти такива дълбочини и пророчески тайни, щото няма да е пресилено, ако ти кажа, че и най-непросветеният и най-глупавият ще се намерят като просветени и разумни пред Божиите очи. И именно такъв е прицелът на Пророческия Дух. Прицел, за който натискам спусъка точно от този момент...

Братко мой! Верни ми приятелю! Искам да ти споделя, че има една граница в нашите умове, която трябва да прескочим. Има един предел, който трябва да превъзмогнем. И този предел или тази граница са нашето пълно доверие и пълна искреност към Господа. Доверие и искреност, с които да Му кажем, че Той е Началото и Краят, Алфата и Омегата, Първият и Последният. Защото Той събира в Себе Си всичко, което ни е нужно. Той ни даде Живота Си, записан в Евангелията, за да знаем и да сме сигурни във всеки миг от нашето духовно израстване, че нито можем да притурим, нито можем да отнемем от божествеността на Неговите думи. Било, че едни ще прогледнат в тях, а други още толкова ще ослепеят, тези думи все така ще стоят, за да извършат всичката съдба, заради която са изговорени от устните на Царя. Ето затова те моля да заживееш именно с убеждението, че Евангелието на Господ Исус Христос не е просто Животът на Първия и Последния, Началото и Краят, Алфата и Омегата.

Не! Самото Евангелие е Алфата и Омегата! То е Словото, което стана плът! То е диханието на Твореца, което оживява пред очите на вярващото сърце, за да го съедини завинаги с Живота на Вечно Живия.

Защо ти говоря всичко това? И какви изводи трябва да си направиш от тези думи? Нито повече, нито по-малко - изводите, че:

Евангелието разкрива не само Началото и Краят, с които духовно се определи нашият Господ! Евангелието разкрива и началото и края на самата Христова Църква!

Не е ли твърде пресилено това? И успял ли е нашият Господ да каже всичко и да предвиди всичко в църковната история? Успял ли е да види краха и загиването на една отстъпила църква, която е станала блудница и е потърсила с нескрита похот и алчност богатствата на света, вместо съкровищата на Небето? Успял ли е да види нечестието на вълците в овчи кожи, които вият от амвоните си и сочат гузно с пръст Господните пратеници, като ги обиждат с думите, които идеално пасват на собствените им извратени сърца? Успял ли е Господ да види тази разправа на Вавилон с неудобните за него, този угнетителен съд против Божиите пророци, на който винаги има доволно много съдии и лъжесвидетели?

Разбира се, че е успял, братко мой!

И именно това е записано в "Откровението":

"Горко, горко на великия град, в който всички, които имаха кораби по морето, се обогатиха от скъпоценностите му; защото в един час запустя! Веселете се за него, небеса и вие свети, вие апостоли и пророци, защото съда, с който вие бяхте осъдени, Бог отсъди над него..."¹

Да се страхуваш ли тогава от съда, с който днешните тщеславни църкви осъждат всички, които се отказват от Вавилонските им доктрини? Не разбираш ли, че днес все още е времето на Вавилон, силата на Вавилон, уголемяването на Вавилон. И неговите кораби все още кръстосват по света, за да събират жетвата на дявола. Но аз имам добра новина за теб. И тя е тази, че чрез пророческото послание на тази книга Исус ще хвърли огън в нивите на тщеславието. И загубите на Сатана наистина ще се окажат големи. Защото преди да е успял да пожъне всичко сърповете на жетварите му ще ударят на камък. И този камък са именно пророческите послания, изпратени от Небето да разрушат Вавилон.

Нека сега ти разкрия каква беше моята среща със Спасителя Христос. Защото Той отново беше до мен и докосна сърцето ми с благодатните Си ръце, като ми каза:

"Укрепи сърцето си и Ми позволи да направя още по-благословен извора ти. Защото сега искам да дам на Моите Верни

---

¹ (Откровение 18:19-20)

най-дълбоките тайни на Словото Ми. Защото силата на Вавилон е в незнанието на човеците и в глупостта да вярват всичко, що им се проповядва и предлага. И ето затова "Откровението" казва, че на челото на блудницата е написано "Тайна". Понеже всички отстъпили следват не явния, но тайния дявол. Но когато Истината освети тайните му и направи скритото да се открие, то тогава дяволът разтреперан бяга. И именно тогава Светлината свети в тъмнината, а тъмнината не може да я схване. А днес Моите чеда имат нужда и жажда именно от разпечатване на тайни. Затова и тайната, която сега ще разкрия пред сърцето ти, ще бъде отговор на молитвите на много сърца и на сълзите и въздишките на много души. Това ще е тайната на седмата чаша на Божия Гняв, с която идва триумфът на Светлината над тъмнината и на Правдата над нечестието. Затова Ме последвай във виденията на тази книга. Защото чрез теб ще Ме последва и Моят жив остатък в това време на развала и гнилото..."

След последните Си думи Господ протегна ръката Си и докосна главата ми. А тогава пред очите ми се разкриха покъртителни видения и се разкриха тайни, осветени от величествения блясък на Меча на Божия Пророчески Дух.

Братко мой! Верни ми приятелю! Бъди благословен с прочита на тази книга! И бъди убеден, че тя ще е онова пророческо Христово благоухание, което докарва на едни Живот, а на други - смърт. Аз казвам "Амин" на Живота, който Господ Исус ще съхрани в сърцето ти!

Авторът

1. ВИДЕНИЕТО В ХРАМА НА ВСЕМОГЪЩИЯ

И така, братко мой, след докосването ми от Исус духът ми и сърцето ми отново се извисиха нагоре, до Небесните селения на Святия Дух. Тогава за първи път от общението си с Господ аз видях целият Хълм Сион в едно необикновено раздвижване. Защото пред Храма на Всемогъщия Бог и Отец бяха строени десетки хиляди ангели. Видът им ме порази. Защото те бяха екипирани за битка. Всеки от тях носеше в дясната си ръка меч, а в лявата - копие. А там Исус ми каза:

“Наблюдавай внимателно всичко, което ще видиш и го запиши на книга. Защото това е пророческо видение при изпълнението на Божия Гняв. И ти си призван от Всемогъщия точно в мига, когато предстои въздаянието над Вавилон с последната седма чаша на Божия Гняв. Затова сега пристъпи с Мен, за да видиш онова, което ще се случи...”

След думите на Исус пристъпих след Него и нозете ми застанаха пред самия Храм на Отца. А от Храма долетя Гласът на Всемогъщия Бог, Който казваше:

“Ето, Седящият на Престола издава Гласа Си. Защото дойде времето да се изпълни всичката съдба над нечестията и над нечестивите. Затова изпращам седмия Си ангел да излее чашата на Моя Гняв и заповядвам пълно съкръшаване на Вавилон и ония, които живеят в него...”

След думите на Отца от Храма Му излезе седмият ангел. Той носеше в ръцете си огромна златна чаша, в която кипеше Светлина. Това беше чудно за мен. Защото Светлината в чашата реагираше така, сякаш, че под нея гореше силен огън, а тя самата имаше свойствата на течност. И вътре в чашата се въздигаха огромни блестящи мехури, които се разпукваха и разпръсваха на стотици искри. И това се повтаряше постоянно. Очите ми за първи път виждаха кипяща Светлина и затова се обърнах с въпросителен поглед към моя Господ. А Той ми каза:

“Аз никога не съм ти давал да видиш Гнева на Отец Ми. Защото той е страшен и не може да се понесе. Но не Аз, а Отец Ми те

призова тук, за да бъдеш възвестител на Волята Му за църквите по целия свят. Затова Той ти е дал и Силата да издържиш на всичко, което ще видиш...”

След думите на Господ аз отново погледнах на седмия ангел. А той, като вдигна чашата на Божия Гняв пред хилядите Небесни войни, извика със силен глас:

“Алелуя! Хвалете Всемогъщия Отец! Защото Той царува от века и до века! Алелуя! Въздайте на Вавилон! Защото Бог Си спомни за него да му даде чашата на Пламения Си Гняв...”

След тези думи седмият ангел погледна към земята и към издигащите се кули и върхове на Вавилон. И като се стрелна надолу с чашата, стана така, че десетките хиляди ангели го последваха. А Исус, като ме погледна с остър поглед, каза:

“Сега е моментът да те заведе и да видиш с очите си що ще рече въздаяние над Вавилон...”

След думите Си Той просто ме прегърна през кръста, тъй че и двамата полетяхме след Небесното множество. Така ние се приближихме до седмия ангел, който още държеше в ръцете си чашата с кипяща Светлина. Но ето, че пратеникът на Отца вече влизаше в земните места. И като се спря, хвана чашата и я изля върху тъмния въздух над земята. В този миг Небето над главата ми се разтрепери и аз дочух Гласът на Отец, Който казваше:

“Сбъдна се!”

Не знаей как да ти опиша въздействието от самото изливане на кипящата Светлина. Защото то ще е равносилно на това да видиш как някой докосва тънка хартия с жар, взета от печката. Хартията мигом пламва и ти виждаш как огънят я поразява пространно, тъй че от мястото на пламването огънят мигновено се разпространява върху цялата хартия. Ето така самата кипяща Светлина, попаднала върху въздуха, мигновено се разпространи навсякъде. И очите ми видяха стотици хиляди и милиони демони, които крещяха от ужас и търсеха да се скрият. Но самата Небесна армия зад седмия ангел започна да преследва демоните, като простираше над тях мечовете и копията на Божието въздаяние. А от сблъсъка на Божиите ангели със силите на мрака и тъмнината, произлязоха светкавици и силни гръмове, а

Небесното множество продължаваше да слиза надолу, към самия град Вавилон. Гледайки всичко това аз за първи път разбирах по съвършен начин виденията на Апостол Йоан, които той беше записал в шестнадесетата глава на Откровението. А тогава Исус, като протегна ръка напред и сочеше града с показалеца Си, ми каза:

“Наблюдавай какво ще се случи с Вавилон! Защото именно затова ти се дава видението...”

Погледнах натам, накъдето сочеше ръката Господна и забелязах, че Небесното множество се раздели на три ята, които се докосваха с общ център в средата. В самия център на ятата стоеше седмият ангел, който видимо направляваше духовната атака против силите на Злото. И тези три ята, извадили и прострели напред Божиите мечове и копия, просто се врязваха в самия Вавилон, тъй че от врязването им земята потрепери страшно. И планините и хълмовете около Вавилон се разбягаха настрани. Огромният град на високопоставените поради врязването на Божиите мечове и копия се разцепи на три части, а от ударната вълна, която последва, се разрушиха най-представителните градове на народите. Виждах как падат небостъргачи, пламваха магистрали и се взривяваха красиви зали и постройките. Така всичко пред очите ми бе един ужас, какъвто не може да се пресъздаде от нито един земен режисьор или сценарист. А Исус продължи да ми говори, като казваше:

“Ти все още нищо не си видял в това видение. Защото в него има знамение, Стефане! Къде е знамението и какво успя да видиш?”

“Господи Исусе! Сърцето ми е ужасено. Аз никога не съм имал и най-малка представа, че е възможен такъв Божий Гняв и такова въздаяние над Вавилон...”

А Исус ми отговори:

“Когато нечестието на света и неговите църкви не просто се е събирало, но се е трупало и Отец Ми никак не е реагирал на тщеславните, но ги е оставял да ходят по упорствата на сърцата си, то непременно гневът е бил приготвен за едно точно определено време и час, когато ще бъдат съборени всички големи небостъргачи и ще рухнат всички лъскави офиси и ще пламнат всички широки

магистрала. Но не това е знамението. Знамението е другаде. Затова си спомни какво видяха очите ти, миг преди Небесното множество да вреже мечовете си в земята...”

“Господи, това множество се раздели на три лъча, които имаха общ център, тъй както някой би разделил кръг на три равни половини, тъй че самите разделителни линии бяха и в постройката на Божиите войни, а центърът на кръга беше мястото на тяхното ръководене от седмия ангел. Ето защо видът на Господните ята приличаше на символа на автомобилната марка “Мерцедес”. Така те се врязаха с копията и мечовете във Вавилон, като го разделиха на три части. И именно това сега виждат очите ми...”

“Те все още не са видели най-важното, момчето Ми. Защото ако “Мерцедес” е кола за високопоставени, то може ли някой да бъде издигнат високо, ако не се поклони на Луцифер? Така и символът на този автомобил е играел точно определена роля на земята, като съблазън на високопоставените. Но това е най-явното, което виждаш при разделянето на Вавилон на три части. Скритото ще ти стане явно само след миг. Затова Ме последвай и наблюдавай реакцията на Вавилонските жители...”

След последните Си думи Господ ме приближи до разделения на три нечестив град. И аз бях толкова близо над него, щото очите ми видяха човеци, тичащи сред пушеци и дим. Те гледаха на ужаса, и като се навеждаха над рухналите сгради, взимаха пепел и я хвърляха на главите си, като плачеха с думите:

“Горко ни сега! Горко ни! Кой от нас е вярвал, че това може да се случи на великия град! Горко на тебе, граде велики! Защото инвестирахме всичко в теб, и всичко изгубихме в един миг! Горко ни! Горко ни! Горко ни!”

А Исус, като ме гледаше с твърде сериозен поглед, ми каза:

“Виждаш ли сега как жителите на Вавилон оплакват горкото си? Виждаш ли как плачат и жалеят за съсипването на всичките си земни инвестиции и кариери? Виждаш ли как не могат да понесат мисълта, че лъскавите им зали и салони са станали на прах и развалини, а мерцедесите им на купчини от непотребно желязо?”

Виждаш ли, най-вече, че самите високопоставени всред Вавилон жалеят и викат:

Горко ни!

И ако Аз преди две хиляди години заявих на човеци, завладени от същия противен на Отец Ми дух, "Горко ви", то защо дори и две хиляди години не стигнаха на Божиите отстъпници, та да повторят думите Ми, както го правят в това видение? Защо, когато днес трябва да викат "Горко ни" те се надпреварват да викат "Алелуя", без дори да помислят, че "Алелуя" не е дума, но изява на Дух?

Но ето затова всички, които са викали думата "Алелуя", а не са се упражнявали в Духа на Алелуя, непременно ще поръсят главите си с пепелта от собствения си крах. Но и това не е знамението. Затова виж отново, че Вавилон се раздели на три части, за да се сбъдне именно писаното за него:

"И великият град се раздели на три части, и градовете на народите паднаха; и Бог Си спомни за великия Вавилон, да му даде чашата с вино от яростния Си гняв..."²

Защо "на три части"? Защо не на четири или пет, но именно на три? И ако ти видя в самото видение, че във всяка от частите на града има човеци, които да си поръсват главите с пепел и да викат "Горко ни!", то това не иде ли да ти покаже, че още отначало Божият Гняв се е трупал против нечестието на три части, които събрани заедно образуват Вавилон? Кои са тези три части? Кои са тези три места, върху които иде "Горко" от Божия Гняв?

Защото именно съюзът между трите е родил Вавилон. И те трите са се сплотили и съединили, за да бъде нечестието им още по-голямо. Но когато е дошло Божието въздаяние, то тогава последният Вавилон отново се е разделил на онези три части, които са го образували.

Кои са тези три места? Защото върху всяко от тях е имало пророчески белег от устата на твоя Господ, Който го е предупредил с "Горко"..."

---

² (Откровение 16:19)

Братко мой! Не зная дали някога напълно ще мога да предам как от устните на Исус излиза Светлината. Но този път тя беше по-силна от когато и да било. Затова, като паднах на коленете си и прегърнах нозете на Исус, Му казах:

“Господи Исусе! Прекрасни и мъдри мой Спасителю! Тези три места на Вавилон са именно Хоразин, Витсаида и Капернаум. Защото на едно единствено място в Твоите Евангелия Ти събра тези три части заедно, като заяви против тях:

“Горко ти Хоразине! Горко ти, Витсаидо! Защото, ако бяха се извършили в Тир и Сидон великите дела, които се извършиха у вас, те отдавна биха се покаяли във вретиче и пепел. Но казвам ви, на Тир и Сидон наказанието ще бъде по-леко в съдния ден, отколкото на вас. И ти, Капернауме, до небесата ли ще се издигнеш? До ада ще слезеш! Защото, ако бяха се извършили в Содом великите дела, които се извършиха в тебе, той би и до днес останал. И казвам ви, че в същия ден наказанието на содомската земя ще бъде по-леко отколкото на тебе...”³

А Исус, като се усмихваше, докосна с ръката Си главата ми и каза:

“Виждаш ли, момчето Ми, че думите, които ви говоря, Дух са и Живот са. Но има мнозина, които не вярват. Те са готови да вярват на теология, география и история, но не и на Господ, Който е Алфа и Омега. И затова не са разбрали най-същественото от Моето предупреждение, а именно, че с тези Мои думи Аз определих още тогава съдбата на последния Вавилон. И ако в края Отец Ми отново го разделя на три части, то е, за да покаже на всички, че думите на Сина Му са били Дух, а не плът, и пророчество, а не история. И пред очите на Отец Ми всякога е възлизало беззаконието на Хоразин, Витсаида и Капернаум.

Забележи тогава, че когато говоря за Хоразин и Витсаида, Аз напомням и за Тир и Сидон. А когато говоря за Капернаум, напомням за Содом. Защо ли направих това напомняне? И защо казах, че

---

³ (Матей 11:21-24)

наказанието на тези трите ще е по-голямо отколкото на древните им вдъхновители?”

“Господи, Ти непременно Си видял, че какъвто е бил някога духът на Тир, такъв ще е и на Хоразин, но този път беззаконието му ще е много по-тежко и осъдително. Ти Си видял, Исусе, че какъвто е бил някога духът на Сидон, такъв ще е и на Витсаида, но този път беззаконието му ще е много по-отвратително и омерзяващо. И пак Ти Си видял, Господи, че какъвто е бил някога духът на Содом, такъв ще е и на Капернаум, но този път беззаконието му е било толкова ужасно, щото всичките му поклонници да слязат в ада. И така разбирам, че пророческите Ти думи против Вавилон наистина са били пълни. И великият земен град наистина се е разцепил на три, а именно - на Хоразин, Витсаида и Капернаум, за да дойде върху всеки от трите Твоето и на Отец въздаяние...”

Исус се усмихна на отговора ми и очите Му заблестяха. А после каза:

“Наистина Ми отговори съвършено точно, момчето Ми. И нека това не те превъзнася. Защото не си ти, но Святият Дух в устата ти даде потвърждението пред Лицето Ми. Защото не за теб, но за онези, които погиват от беззаконието на Хоразин, Витсаида и Капернаум, Аз дойдох с видение към сърцето ти. Затова вече не просто казвам, но повелявам и заповядвам на всички Мои, които са верни, а не вярващи, и звани, а не самозвани, да Ме последват в пълното изобличение и оголване на блудницата Вавилон. Защото твърде скоро Аз ще разделя Вавилон на трите му части.

Блажени тогава онези, които не се намерят сред Хоразин!

Блажени онези, които не се намерят сред Витсаида!

Блажени също всички, които са се отделили от Капернаум!

Защото Хоразин е последният Тир на земята, който умножи беззаконието на търговците в Храма Ми.

Защото Витсаида е последният Сидон на земята, който хвърли върху мнозинството чародейните си мрежи и въздигна на почит теолозите.

Защото Капернаум е последният Содом на земята, който направи плътските още по-плътски и земните - още по-земни.

Защото тия трите са местата на другия дух, другия Исус и другото благовестие. И горко на всички, които се намерят в сред тях! Затова сега ще дам чрез пророка Си видения върху тайното създаване на последния Вавилон и върху горката, настигнали Хоразин, Витсаида и Капернаум. За да измъкна всички, които чуват Гласа Ми и са записани в Моята Книга на Живота...”

След последните Си думи Господ направи видението със седмата чаша на Божия Гняв да се прекрати, а аз седнах да запиша всичко, с което Исус беше напълнил сърцето ми.

2. ВИДЕНИЕТО С ТАЙНОТО СЪЗДАВАНЕ НА ПОСЛЕДНИЯ ВАВИЛОН

Скъпи ми братко! Верни ми приятелю!

Аз не зная дали някога си имал на представа що ще да рекат думите на Апостол Павел, който в посланието си към Ефесяните се молеше на Отец да ни се даде Дух на мъдрост и на откровение. Но смея да твърдя пред теб, че без поглед от свише човек остава сляп. Нещо повече - поради ограниченото ни съществуване и краткостта на земния ни живот ние никога не можем да видим или класифицираме измамите на Сатана и всичките му хитрости и заговори против Живата Църква на Исус. Още повече – когато тайната на този последен Вавилон е крита усърдно и ревниво от падналия принц. Но било, че той я крие и не иска никой да наднича в плановете му, пак няма да избяга от съдбата, която се открива в библейските стихове:

“Няма тъмнина, нито мрачна сянка, гдето да се крият ония, които вършат беззаконие...”⁴

Някога старовременните пророци на Бог Отец не са чели Библията, за да си правят извадки или изводи. Не са ползвали препратки от авторитетни издания, нито са имали достъп до Интернет. Но въпреки това Божият Дух е слизал върху сърцата им. И Онзи, Който вижда в тайно, е изваждал найве тайните помисли на князе и началници на тъмнината. А верните Му слуги, вслушани в Господния шепот, извиращ от сърцата им, са записвали Божията Воля за човешките поколения.

Как мислиш тогава? Ако някога Луцифер кроеше хитрости и злини против Божия народ, то нима не го прави и днес? Не казва ли Исус в Словото Си, че в последните времена ще излязат мнозина лъжепророци, които ще заблудят мнозина? И ако дяволът е силен да изпраща своите си, то Бог не е ли силен да го смути и съкруши с подobaващ удар от Меча на Пророческия Дух? Ето такава е и тази книга - удар от Меча на Пророческия Дух и кипяща Светлина, която ще порази тъмния въздух на нечестието.

---

⁴ (Йов 34:22)

Искам да знаеш, че и самият аз не бях подготвен за дълбочината и пълнотата, с която Исус щеше да напълни сърцето ми. Нещо повече - самото тежко знание за създаването на Вавилон от Тир, Сидон и Содом и тяхното последно възплъщение в Хоразин, Витсаида и Капернаум, ме завари неподготвен. Колкото да прелистях страниците на Новия Завет и да търсих други градове, които Исус е проклинал с "горко", така и не намерих. Оставаха тия трите - Хоразин, Витсаида и Капернаум. Затова в молитва попитах Исус:

"Господи, как да разбирам писаното в Евангелието Ти, а именно:

"Тогава почна да укорява градовете, гдето се извършиха повечето от Неговите велики дела, за гдето не се покаяха..."⁵

Това не дава ли основание на всички да смятат, че наистина Си имал предвид отделни земни градове, а не скритата духовна изява на някогашните князе на Тир, Сидон и Содом?"

А Исус ми отговори:

"Ти гледаш, но не забелязваш. Понеже не си разбрал духовното послание на писаното. А то е такова, че ако някъде градове не са се покаjali, то е, понеже жителите им са били закоравени от зло. А това зло, за разлика от земните градове, които се обръщат на пепел и прах, преминава през вековете, за да върши волята на дявола.

Помисли тогава! Ако Злото премина през вековете, то не премина ли и Моето Евангелие през вековете? И ако някога Евангелието преследваше духовете на тъмнината и ги връзваше, то не ги ли връзва и преследва и днес? Как тогава някои ще оставят думите Ми в историята и ще ги връщат две хиляди години назад, когато трябва да ги четат в Дух две хиляди години напред? Не казва ли посланието на Апостола, че вашият Господ е Същият, вчера, днес и до века? И ако Аз съм Същият, то думите Ми не са ли същите? И ако думите Ми са същите, то князете на Злото не са ли и те същите? И ако те са същите, то не са ли същите и градовете им, с които Луцифер създаде последния Вавилон? И не се ли препъна Църквата Ми именно поради активността на злите сили, които по всякакъв начин искаха

---

⁵ (Матей 11:20)

да затворят думите Ми в историята, та да не ги преследват до свършека? И не затова ли се появи теологията? И не затова ли слепците обърнаха думите Ми в история? Понеже никой от тях не видя, че именно поради слепотата на книжниците и нечестието на религиозните лидери се въздигна незабелязан последният Вавилон.

Нека тогава ти дам видение, което ще те пренесе в тъмните покои на Луцифер, за да видиш онова тайно съвещание, на което се взе решение за създаването на последния Вавилон..."

След последните Си думи Господ протегна ръката Си и докосна главата ми, а пред очите ми се разкри разтърсващо видение. Защото сърцето ми виждаше самия дявол и тъмните началници на Злото. Нещо повече - усетих в сърцето си такава Сила от Бога и такова благоволение от Исус, щото за първи път стиховете от Петровото послание заблестяха в сърцето ми с цялата си пълнота. Понеже Апостол Петър заявяваше на църквите думите:

"Защото, когато ви обявихме силата и пришествието на нашия Господ Исус Христос, ние не следвахме хитроизмислени басни, а бяхме очевидци на Неговото величие..." ⁶

А Исус, като наблюдаваше размислите на сърцето ми, добави:

"Ето така и Аз ще те направя очевидец на скритото. Защото Църквата ми няма нужда от хитроизмислени басни, но от Моите очи, които днес съм положил в слугите Си пророците. Защото само с Моите очи вие можете да видите тайното и да извадите скритото на бял свят. Ето затова искам да наблюдаваш тайното съвещание на злите сили и да предадеш думите на Луцифер съвършено точно, като не пропускаш нито една подробност от самото видение. Защото всички Мои братя и сестри трябва да разберат какво се е случило в царството на мрака по време на Моята Мисия на земята..."

След думите на Господ аз започнах да наблюдавам самото съвещание на тъмните сили. Така видях да се изправя лъжепророкът с древното име Ваал, който е духът на Антихрист и да казва на Луцифер:

"Господарю мой! Вавилон вече не е онзи град, който да радва очите ти. И откакто Синът на Йеова е на земята моите сили са сериозно съкрушени.

---

⁶ (II Петрово 1:16)

Все повече човеци отказват да признават властта на фарисеите ми и отиват под Авторитета на Месията. И синагогите ми се изпразват, защото всички търчат да слушат думите на Месията и да гледат чудесата Му. Трябва да направим нещо. Трябва да измислим съюз, който да възстанови Вавилон...”

Думите на лъжепророка раздразниха силно падналия херувим. И ето, че Луцифер се изправи и с раздразнен глас извика:

“Какво правим ние? Какво правим? Не виждате ли, че Синът на Йеова скоро ще опожари нашия свят? Не виждате ли, че бесовете напускат с крясък жилищата си, а обладаните от нас човеци стават безсилни пред Месията Му? Вижте какво става в Галилея! Вижте ситуацията в Сирия! Вижте Завулоновите и Нефталимовите предели! Вижте стълпотворенията при Йордан! Това не може да продължи така. Това е недопустимо за величието ми...”

Тъмните началници наведоха главите си и не смееха да гъкнат пред херувима. А той, като вдигна ръката си и ги посочи, продължи да вика:

“Какво става с теб, Мамоне? Защо не помагаш на Ваал? И къде се изгуби силата ти, като Тирски цар? Къде е древната ти слава? Къде е онзи скубач на злато, с който се гордеех? Покажи го сега! Изяви го сега! А ти, Езавел? Нима ще стоиш със скръстени ръце, когато противната Светлина на Сион вече възпалява очите ми? Къде е лукавството ти? Къде е онази ефективност от времената на Ахаав? Къде е оная, която направи племето Сидон по-велико от племето Израил? И ти, Ваалфегор, защо си се смутил? И защо така тежко понасяш изцеленията и смърянето на бесовете ти? Не можем ли да импровизираме? Не можем ли да противостоим? Малко ли плът и егоизъм са в ръцете ни, че да се предадем? Малко ли похот и алчност са поникнали, че да не ги обединим? Малко ли коварство и лицемерие стоят в сърцата на човеците, та да се оплакват и да отстъпваме? Не! Не! Не! Нужен е отпор! Защото името ми е дявол и Сатана...”

И като млъкна за малко, Луцифер се обърна към лъжепророка и отново закрещя:

“Ваале, аз ще смутя Сина на Йеова. Защото отново ще въздигна Вавилон. Още днес! Още сега! Още в този миг...”

А след думите си към Ваал Луцифер простря ръката си към останалите тъмни началници на Злото, като заповяда властно:

“Вижте внимателно маршрутите на Месията. Вижте градовете, които посещава и в които проповядва. А след това мобилизирайте всичките си сили, за да противостоите. Чакам от вас решения! Чакам от вас инициатива!”

След последните думи на Луцифер се изправи Мамон. И като се поклони на херувима, каза:

“Господарю мой, не унивай и не се раздражнявай! Аз имам силни позиции в Хоразин. Там всичките ми богаташи са на почит, тъй че думата им стои и се слуша, както от книжниците, така и от фарисеите. Аз няма да допусна благовестието на Месията да съсипе фронтите ми в този град. И той непременно ще бъде като древния Тир в нечестието си...”

Думите на Мамон накараха Луцифер да се усмихне и да му каже:

“Зная, че винаги мога да разчитам на моята скала. Затова дръж здраво позициите в този град...”

Така, след Мамон, се изправи духът на Езавел. И като се поклони на херувима, каза:

“Аз също имам град, където властта ми тежи като печат. И това е Витсаида, където имам доволно много рибари, готови да поставят мрежите си за лов. Ето защо той ще е като древния Сидон и непременно ще осуети Словото на Месията. А моята съпротива непременно ще зарадва сърцето на господаря ми...”

Луцифер поклати одобрително главата си и после каза:

“Ето, че можете да действате, когато поискате. И защо трябва да крещя, когато имам толкова амбицирани началници? Направи го, Езавел! Направи го, за да въздигна отново лъжепророка си Ваал! Простри мрежите на чародейството и не пускай никого до Светлината на Месията. Защото именно за такива дела те утвърдих...”

След последните думи на одобрение от Луцифер се изправи и духът Ваалфегор. И като се поклони на началника си, каза:

“Мнозина измежду нас смятат, че след като Йеова изпепели древните ми храмове в Содом и Гомор, то никак не мога да възвърна величието си. Но те бъркат, господарю мой! Те наистина бъркат! Защото е моя всяка

човешка похот и страст. И аз имам мнозина, които са толкова разгонени в похотта си, щото непременно ще бъдат буфер за служението на Месията. Виж само как действам в Капернаум и непременно ще разбереш, че силата ми е по-голяма от всякога...”

Думите на Ваалфегор накараха Луцифер да плесне с ръце и възбудено да извика:

“Хайде, на работа! Действайте, действайте, действайте! Защото чакам от вас усилна работа и впечатляващи резултати...”

И действително, тъмните началници на Злото се поклониха на дявола и излязоха от покоите му. Така и духовният поглед, който имах в самото видение, продължи да ги следва. И аз видях как около тях се събраха стотици хиляди демони, готови да изпълнят всяко тяхно нареждане. А те, като ръкомахаха и издаваха заповедите си, направиха така, щото градовете, които бяха посочили пред Луцифер за свои владения, бяха блокирани и твърде бързо повечето им жители бяха обладани от силите на Злото. А видението все така продължаваше. Защото аз вече виждах моя Господ, Който ходеше в Съвършената Светлина на Сион и нозете Му стъпваха в самите градове. Така Исус премина през Хоразин. И като простираше ръцете Си към куци, слепи и болни, изцеляваше ги. Но Светлината на Исус не докосваше обладаните от Мамон в Хоразин. И въпреки великите дела, които Исус стори там, те не се покаяха, но надъхаха тълпите да роптаят против Него и да Го изгонят от пределите на града. Същото се повтори и във Витсаида. И там Господ извърши велики дела, понеже изцели слепец, а после нахрани хиляди човеци с хляб и риба. Но и в този град отпорът на тъмнината беше впечатляващ. Никой не Го последва, нито въздаде Слава на Отца за Милостта Му и чудесата Му. Така в самото видение Исус влезе и в Капернаум. И там моят Господ извърши чудеса. Понеже изцели парализик и накара мнозина да се чудят на властта Му. Но когато ги призова да ядат Плътта Му и да пият Кръвта Му, то тогава самите жители на Капернаум, напълно обладани от духа на Содом, извикаха:

“Тежко е това учение. Не искаме да го слушаме. Имаме доволно какво да ядем, та да вършим тая дивотия...”

Така Исус се оттегли и от Капернаум. А след това Силата на Святия Дух ме прехвърли в миг, когато Исус беше прострял ръка към градовете, които не се покаяха от Небесното благовестие. Аз виждах моя Господ, а срещу Него ухилени и самодоволни стояха Луцифер и тримата му началници. И ако и никой в това видение да не виждаше духовете на Злото, то Господ ги виждаше. И не само, че ги виждаше, но простря ръка против тях и извика:

“Горко ти Хоразине! Горко ти, Витсаидо! Защото, ако бяха се извършили в Тир и Сидон великите дела, които се извършиха у вас, те отдавна биха се покаjali във вretiще и пепел. Но казвам ви, на Тир и Сидон наказанието ще бъде по-леко в съдния ден, отколкото на вас. И ти, Капернауме, до небесата ли ще се издигнеш? До ада ще слезеш! Защото, ако бяха се извършили в Содом великите дела, които се извършиха в тебе, той би и до днес останал. И казвам ви, че в същия ден наказанието на содомската земя ще бъде по-леко отколкото на тебе...”⁷

Думите Му явно, че не направиха впечатление на събраните множества, а това допълнително ощастливи Луцифер. И той, като развя мантията си и прегърна тримата си началници, постепенно се отдалечи от Исус. А тогава Господ направи самото видение да се прекрати, като ми каза:

“Сега виждаш ли, че нещата от духовния свят са твърде различни от онова, което наблюдавате в материалния?”

Защото е истина, че аз виждах тъмните князе на Тир, Сидон и Содом. Виждах амбициите на лъжепророка. Виждах и съпротивата на легионите от демони. Виждах сетнината на това допуснато от Отец Ми беззаконие. Затова я виж и ти. Виж как възраданият дявол ще говори на началниците си...”

След тези думи Исус отново простря ръката си към главата ми. И само след миг сърцето ми отново наблюдаваше съвещанието на тъмните сили. И ето думите, които Луцифер изговори на Мамон, Езавел и Ваалфегор:

“Знаех, че можете да Го спрете! Знаех, че ще зарадвате сърцето ми. И сега съм щастлив. Защото това е сплавта, която ще спира Неговото благовестие. Това е съюзът, който съм търсил...”

---

⁷ (Матей 11:21-24)

А след това херувимът се обърна към лъжепророка и като вдигна показалеца си, му каза с бавен глас:

“Това е възраждането на феникса ти от пепелта. Това ще е тайното въздигане на последния Вавилон и моята най-успешна формула против народа на Йеова...”

И като се обърна отново със щастливи очи към останалите началници, Луцифер продължи:

“Мамоне, утвърди пред лицето ми един постоянен Хоразин. Защото Хоразин ще рече “провъзгласител”. И какво друго да иска сърцето ми освен мнозина, които да прогласяват земни царства на богатство и власт, които ти ще им дадеш. Защото този твой Хоразин непременно ще е първата част от великия Вавилон, който възраждам.

Езавел, утвърди пред лицето ми една постоянна Витсаида. Защото този “дом на рибарите” непременно ще ми донесе голям улов от човешки души, които непременно ще се уловят в чародейните ти мрежи. И тази твоя Витсаида непременно ще е втората част от великия Вавилон, който възраждам.

Ваалфегоре, утвърди пред лицето ми един постоянен Капернаум. Защото този Капернаум е “утешител”, с който винаги ще утешавам сърцето си. Защото утеха за мен е всяка плът и всяка похот, която отхвърля и не приема да яде от Плътта и Кръвта на Христос. И този твой Капернаум непременно ще е третата част от великия Вавилон, който възраждам.

Онзи, който ще ви свързва от сега и до свършека, ще е лъжепророкът ми Ваал. И с неговата главна роля ще изградя един Вавилон, по-силен от древния ...”

Миг след последните думи на Луцифер видението с тъмните му покои се прекъсна и аз усетих до сърцето си присъствието на Господа. А ето думите, с които Той продължи да ми говори:

“Сега разбра ли Истината? Сега разбра ли, че последната рожба на сатанинската мъдрост, наречена “великий Вавилон” е създадена от лъжепророка именно чрез Тир, Сидон и Содом?

И ако тримата началници на дявола някога окупираха с властта си Хоразин, Витсаида и Капернаум, то пак това е станало, за да се

изпълни писаното. Защото духът на името "Хоразин" ще рече "провъзгласител". Този Хоразин щеше да стане препънка и съблазън за всички, които искат да обръщат Небесното благовестие в земно и така да попадат под властта на дявола. Защото духът на името "Витсаида" ще рече "дом на рибаря и риболова". Тази Витсаида щеше да стане препънка и съблазън за всички, които обичат многото говорене и желаят да владеят чрез езика си, а така и да попаднат под чародейната власт на дявола. За да се родят поколения от чародеи, които са изкусни да задържат човешките души в мрежите си. Защото духът на името "Капернаум" ще рече "утешител". И този Капернаум щеше да стане препънка и съблазън за всички, които не искат да умрат за плътта и земното, но си намират утешител за земните им похоти и страсти. За да се родят в него поколения от плътски идолопоклонници и съблазнители, които винаги щяха да подмамват неутвърдени души и да бъдат петна и позор.

Чудна ли ти е тогава радостта на Луцифер в самото видение? Чудно ли ти е защо принцът на тъмнината беше доволен, че от активността на Мамон, Езавел и Ваалфегор онези градове не се покаяха?

Иди тогава и кажи на братята и сестрите Ми, че днес Аз вдигам тайните на Вавилонската власт. И Божието "горко" вече се стоварва над всички, които останат под властта на Хоразин, Витсаида и Капернаум. А колкото до самото "горко", то пригответи се да го видиш във виденията, които ще ти дам. Защото в тях ти и всичките Ми братя и сестри ще видят как Господ беше отхвърлен не от древните, но от последните Хоразин, Витсаида и Капернаум. За да дойде върху тях и "горкото", с което предупредих всички ви..."

3. ВИДЕНИЕТО С ГОРКОТО НАД ХОРАЗИН

“Но горко на вас богатите; защото сте приели вече утехата си...”⁸

Братко мой! Верни ми приятелю!

Аз не зная с каква Любов и Благодат Господ е посещавал минали поколения в предишни години и векове. Но съм напълно убеден и сигурен, че изобилието на откровенията и Божията Благодат над сърцето ми не са заради мен, а заради всички, които умират от задушавачата прегръдка на Злото. Още в древността Соломон беше отбелязал лаконично една духовна истина, която гласи:

“И ако някой надвие на един, който е сам, двама ще му се опрат; и тройното въже не се къса скоро...”⁹

Сам виждаш как последователността от едно, две и три стига до превъзходство именно при числото “три”. В това отношение паднал херувим като дявола, който борави изключително прецизно с духовните реалности, няма никак да пропусне да реализира една тъмна троичност, която в явен план отговаря на змея, звяра и лъжепророка, а в скрит - на Тир, Сидон и Содом. И ето затова тройното въже на дявола не се е късало през цялата история на създаването си. Напротив - ефективността на тази троичност е стигнала върха си когато гордият и богопротивен град до такава степен е раздразнил Небето и неговия Цар, щото Бог е изпратил от Трона Си чаши с язвите на гнева Му. И именно последната седма чаша е разделила това тройно въже на нечестието. А всяко царство, което е разделено, запустява. Така и Вавилон ще запустее в онова време, когато горкото от Божиите язви съвсем ще го съкруши. Но Бог никога не извършва нищо, без да открие Своето намерение на слугите Си пророците. Ето затова Той благоволи да се напише тази книга - за да разберат всички, които живеят в трите части на Вавилон, че идва времето на тяхното наказание и горко.

---

⁸ (Лука 6:24)

⁹ (Еклесиаст 4:12)

Сега ми предстои да изявя пред теб видението с последния Хоразин, който Исус разкри пред очите ми.

Аз се намирах над самия град Хоразин, който беше едната трета от великия Вавилон. Самият град бе възможно най-голямото струпване на земни блага и изобилия. Той бе изграден от красиви сгради, чиито стени бяха от мрамор, а градините му бяха украсени със златни статуи. Жителите на този град бяха твърде богати. Те бяха облечени като манекени от модни списания и около тях вървяха тълпи от поклонници. В самия град имаше множество сцени, на които никога не липсваха проповедници и слушатели, както и сергии, на които никога не липсваха търговци и купувачи. Две думи бяха станали като визитни картички на Хоразинските жители и тези думи бяха "бизнес" и "просперитет". Тези човеци живееха заради бизнес и просперитет. Проповядваха за бизнес и просперитет. Търсеха бизнес и просперитет. И докато аз все така наблюдавах богатството на Хоразин, Исус се приближи до мен. И като ме докосна с ръката Си, каза:

"Искам сега да забележиш кои от жителите на този град Сатана е отличил от останалите. Защото върху тях има белег на избиране и именно те са създателите на последния Хоразин..."

Думите на Господ явно, че ми подеждаха целенасочено. Защото въпреки лукса и разкоша на всички жители измежду тях се открояваха определени избраници. И тези избраници носеха на главите си златни корони. Те бяха земните царе на този град. И за разлика от останалите, които просто бяха слушатели и изпълнители, самите царе бяха същинските провъзгласители на земния рай, даден им от дявола. И ето, че в самото видение Господ вече ме водеше към една от многото сцени, около която се бяха събрали хиляди слушатели. А на нея се беше изправил именно такъв цар със златна корона. И той, като вдигна ръка, за да успокои виковете и възторга, започна реч, като казваше:

"Братя и сестри! Жители на Хоразин! На мен господ възложи да проглася пред вас добрата новина. Новината, че всеки, който иска, получава и който търси – намира. Затова искайте, искайте, искайте! Защото нашият господ е най-богатият и на вас принадлежат всичките му обещания. Ето, прогласявам пред вас неговото богато царство. Защото съвсем скоро и целият свят ще

се поклони в нозете на праведните и всичките богатства на света ще потекат в храма на нашия бог. И ние ще накараме целия свят да плати с парите си за нашето помазание и за Божието слово. Има ли някой от света, който да живее като нас? И кой може да прогласява благата вест по-успешно от нас? Нека всеки каже "Амин" на това, което прогласявам. Защото само богат християнин ще рече истински християнин. И именно търговията, бизнесът и просперитетът са заключителната изява на нашия господ..."

Слушайки думите на провъзгласителя множеството закрещя:

"Амин, амин, амин!"

Слушах думите на този земен цар, а духът ми улови идеята, около която се въртяха изреченията му. Затова казах на Исус:

"Господи мой! Този земен цар си въобразява, че е провъзгласител. Той прогласява пред събраното множество и дори си вярва..."

"Точно така, момчето Ми! Защото самото име на Хоразин ще рече "провъзгласител". И тази най-представителна част на Вавилон е създадена именно от провъзгласители. Спомни си тогава какво прогласявах Аз на земята и го сравни с онова, което прогласява този земен цар..."

"Исусе! Словото Ти казва за Теб с думите:

"От тогава Исус започна да проповядва, казвайки: Покайте се, защото наближи небесното царство..."¹⁰

"А този земен цар със златна корона, стоящ на сцената, за Небесното Царство на Исус ли проповядва или за собственото си земно царство? Небето ли откриваш в думите на този провъзгласител или света?"

"Господи, в Твоето Небе няма пари и финансов просперитет. В Твоето Небе има Святост и преклонение пред Отца..."

"Спомни си тогава за духа на думата "провъзгласявам". Кой провъзгласяваше по Божията Воля? И с какви думи се явяваше самото провъзгласяване?"

---

¹⁰ (Матей 4:17)

“Исусе! В своята книга Пророк Исая изяви думите, които напълно разкриват Божията Воля за съвършения провъзгласител. И там Пророкът записа:

“Глас на един, който казва: Провъзгласи! И отговори се: Що да провъзглася? - всяка твар е трева, и всичката ѝ слава като полския цвят; тревата съхне, цветът вехне; защото дишането Господно духа върху него; наистина хората са трева! Тревата съхне, цветът вехне, но словото на нашия Бог ще остане до века...”¹¹

“Спомни си тогава на кои най-много подобава да са като трева, която изсъхва? Понеже именно те са истинския прицел на Божието провъзгласяване...”

Думите на Исус без всякакво съмнение ме накараха да си спомня писаното от Апостол Яков. И затова казах на Господа:

“Спасителю мой! Твоят Апостол Яков записа в посланието си, като каза:

“Братът, който е в по-долно състояние, нека се хвали, когато се въздига, а богатият когато се смирява, понеже ще прецъфти като цвета на тревата. Защото слънцето изгрява с изсушителния вятър, тревата изсъхва, цветът ѝ окапва, и красотата на изгледа ѝ изчезва: така и богатият ще повехне в пътищата си...”¹²

“И какво излиза?

Излиза, че тези, върху които пада острие от истинското Божие провъзгласяване, наричат сами себе си “провъзгласители” и в дълбока заблуда си вярват, че са избрани от Отец Ми да прогласят Царството Му.

Но могат ли потомци на Исав, продали първородството си за една шепа земни користи да бъдат прогласители на Небесното Ми Царство? Могат ли такива да бъдат прицел на Божието одобрение и благоволение? Кой от тях си е направил труда да види сериозното пророческо предупреждение от Исая? Защото слугата на Отец Ми предупреди именно днешните жители на Хоразин, които в пълна степен са като Исав в беззаконието си. И ако Исав бе наречен Едом,

---

¹¹ (Исайя 40:6-8)

¹² (Яков 1:9-11)

то виж дали сред неговите ще има дори един, който да прогласи Небесното Царство...”

Пръстът Господен вече беше докоснал по такъв начин сърцето ми, щото думите на Божия Пророк просто блестяха пред очите ми. И самото пророческо слово гласеше:

“Потоците на Едом ще се превърнат в смола, и пръстта му в сяр, и земята му ще стане пламтяща смола. Няма да угасне ни нощем ни денем; димът ѝ ще се издига непрестанно; из род в род ще остане опустошена; никой не ще мине през нея до века. Но пеликанът и ежът ще я наследят; кукумявката и гарванът ще живеят в нея; и Господ ще простре върху нея връв за разорение, и отвес за изпраждане. Колкото за благородните му, никой от тях няма да се намери там, та да провъзгласят царството; и всичките му първенци ще достигнат до нищо. Тръни ще поникнат в палатите му, коприва и къпини в крепостите му; и ще бъде заселище на чакали, двор на камилоптици...”¹³

И ето, че Исус отново продължи да ми говори, като казваше:

“Виждаш ли сега, че никой от жителите на Хоразин няма да може да провъзгласи Моето Небесно Царство? И ако още не знаеш защо, то вложи в сърцето си истината, че тези тука са станали провъзгласители на земното си царство, като са се поклонили на дявола. Над такива непременно иде “горко”. И ако земните човеци не могат да видят горкото им, то всеки от Моите небесни човеци трябва да го види. Затова се върни отново на видението с Хоразин, за да го видиш не с твоя, а с Моя поглед...”

Така, след последните Си думи, Исус отново ме върна към видението с Хоразин, където забелязах покъртителни неща, които сега ще ти разкрия.

Това вече не беше онзи лъскав град, който грабваше околното и караше всеки да го пожелае в сърцето си. Не! Това беше място на запустение и проклетия. Защото аз отново виждах Хоразин. Но този път в палатите на богатите бяха поникнали тръни и коприва. А всред самите тръни и коприви очите ми виждаха диви котки и хиени. На покривите на самите

---

¹³ (Исайя 34:9-13)

сгради имаше гнезда на лешояди, а по процепите между вратите пълзяха змии. И всичко в самото видение буквално изявяваше видяното и от Пророк Исая, който в словото си против Едом и неговите първенци продължаваше с думите:

“Дивите котки ще се срещат там с хиените, и пръчът ще се провиква към другаря си; също и бухалът ще се настани там като си намира място за почивка. Там ще се загнезди стрелницата змия, и като носи яйца и мъти, ще събира малките си под сянката си; да! Там ще се събират и лешоядите, всеки с другарката си. Потърсете в книгата Господна та прочетете; никое от тия не ще липсва, нито ще бъде без другарката си; защото казва Господ: Моите уста заповядаха това; и самият Негов Дух ги събра. Той хвърли жребие за тях, и Неговата ръка им раздели с мярна връв оная земя; те ще я владеят до века, из род в род ще обитават в нея...”¹⁴

И тогава, като се обърнах с ужасен поглед към Исус, Му казах:

“Господи, тук е страшно! Тук е ужасно! Тук е мястото на най-голямата проклетия и горко от Отца! Защо никой не иска да види това, което сега показваш пред очите ми?”

А Господ отговори:

“Има причини, Стефане! И причините са тези, че скритото е за духа, а фасадата - за плътта. Затова Хоразин е град на най-измамливите фасади. Тези фасади, които привличат плътските. И те така се прилепват към тях, щото никога повече да не могат да се освободят.

Понеже кой от плътските би се отказал от лесен живот, пълен с наслади, комфорт и много пари? Кой от тях би презрял лъскавата фасада, след като плътта му всячески се вкопчва в нея?

Но ето тук ви е нужна твърдостта, търпението и вярата на Светиите! Тук е нужен скритият поглед на духовните. Поглед, който да покаже на всички ви, че Сатана никога не дава нищо, преди да е взел нещо. Колкото и жителите на Хоразин да ти изглеждат като

---

¹⁴ (Исая 34:14-17)

манекени от западен каталог, то виж ги сега през каталога на Божия Гняв...”

След последните Си думи Господ отново ме върна на самото видение. Забелязах, че короните на онези “провъзгласители”, които стояха върху сцените, бяха покрити от ръжда. Самата ръжда слизаше от короните и бе започнала да прояжда и лицата им. Но това не беше ново за мен, понеже знаех, че Мамон е духът, който владее и управлява Хоразин. А Исус ми даде да осъдя този дух на съдебен процес преди години. Затова отново се обърнах към Него. И като посочих земните “провъзгласители” и най-вече - короните им – попитах моя Господ:

“Исусе! Не е ли това изпълнение на Божия Гняв? Не е ли това горкото, за което Апостолът Ти Яков предупреди всички богаташи? Та нали той им каза в посланието си:

“Златото ви и среброто ви ръждясаха, и ръждата им ще свидетелства против вас, и ще пояде месата ви като огън. Вие сте събирали съкровища в последните дни...”¹⁵

“Именно в последните дни, момчето Ми. Именно в последните дни, когато беззаконието на последния Хоразин се яви пред Лицето на Отец Ми, за да пламне яростния Му Гняв. Но ти само това ли видя сред жителите на Хоразин? Виж дрехите им! Защото това вече не са онези лъскави и убедителни костюми...”

Отново се обърнах към самите “провъзгласители” и забелязах, че в дрехите им имаше огромни дупки, проядени от молци. А в самите дупки се шмугваха змии, за да влизат навътре - към самите им сърца. И пред очите ми отново заблестяха думите на Апостол Яков, който казваше:

“Дойдете сега, вие богатите, плачете и ридайте поради бедствията, които идат върху вас. Богатството ви изгни, и дрехите ви са изядени от молци...”¹⁶

А Господ ми каза:

“Ела сега, за да видиш къде Аз изпитвам и определям кой е жител на Хоразин и кой не е...”

---

¹⁵ (Яков 5:3)

¹⁶ (Яков 5:1-2)

След думите Си Той тръгна и ме заведе при самия вход на града Хоразин. И аз забелязах, че там имаше струпани множества бедни човеци. Те не бяха допускани в Хоразин, за да не развалят представителния му вид и да не убият впечатлението от неговата красота и благородство. От време на време пред самия вход на града излизаха и влизаха богаташи, на които се налагаше да ходят и до другите градове, образуващи великия Вавилон. А Исус седна сред бедните множества. И като простираше ръката Си и докосваше сърцата на човеците, отнемаше мъката им и скръбта им. Но ето, че група от богати църковни бизнесмени мина край множеството. Повечето от тях хванаха с два пръста носовете си, за да се избавят от миризмата, която идеше от дрехите на бедните. А някой от тях дори възроптаха против сиромасите, като процеждаха през зъби:

“Докога ще гледаме този позор за благовестието? Докога този укор против вярата ни? Няма ли някой най-накрая да разкара този смърдящ боклук? Пфу!”

А Исус, Който беше променен до неузнаваемост, тъй че по нищо не се различаваше от братята Си, протегна ръката Си към богатите, като каза тихо:

“Каква полза братя мои, ако някой казва, че има вяра, а няма дела? Може ли такава вяра да го спаси? Ако някой брат или някоя сестра са голи и останали без ежедневна храна, и някой от вас им рече: Идете си с мир, дано бъдете стоплени и нахранени, а не им дадете потребното за тялото, каква полза? Така и вярата, ако няма дела, сама по себе си е мъртва...”¹⁷

Думите на Господ имаха обратен ефект. Защото единият от богатите, който имаше по-лъскав костюм, посочи с пръст към Господа и изкрещя:

“Ти ли се намери да ми говориш за вяра бе? Ти ли ще ми казваш коя вяра е мъртва и коя жива? Аз мога да Ти покажа какво е сторила моята вяра, но какво е сторила Твоята? Защото моята ме е направила като украшение за бога, а Твоята и до днес Те държи като смърдящ боклук...”

Така богатият, като влизаше през портите на града, се обърна към стражите на Хоразин и каза:

---

¹⁷ (Яков 2:14-17)

“Такива като Този, дето сеят разцепления и хвърлят укор срещу просперитета, никак да не ги допускаш в града, защото са петна и позор за благовестието...”

Братко мой, ако никога не си виждал що ще да рече духовно самоубийство, то бе именно това, което Исус ми даваше да наблюдавам пред портите на Хоразин. И аз, като се обърнах към моя Господ, забелязах, че очите Му бяха станали гневни и строги. От тях излизаше огнен пламък, който можеше да убие и изпепели всеки беззаконник. И ето, че Гласът на Исус стана страшен и Той ми казваше:

“Колко от вас знаят, че светлият висон на благовестието е вашата защита от дявола? Колко от вас знаят, че облечени в този висон винаги ще стоят в триумф и превъзходство над силите на мрака? И колко от вас знаят, че има сили, които са способни да поразят този висон, като направят в него дупки?

Ето такива дупки виждаш в дрехите на този! И през тези дупки влизат легионите на Мамон, за да направят устата на такива човеци като отворен гроб, пълен с отровата на аспида! И тези проповедници на просперитета и лесния земен живот вече са забравили как не просто говорех, но заповядах на всички ви:

“Недейте си събира съкровища на земята, гдето молец и ръжда ги изяжда, и гдето крадци подкопават и крадат. Но събирайте си съкровища на небето, гдето молец и ръжда не ги изяжда, и гдето крадци не подкопават нито крадат; защото гдето е съкровището ти, там ще бъде и сърцето ти...”¹⁸

Виж тогава сетнината на жителите на Хоразин. Защото с каквато мярка са мерили, с такава и Господ ще им отмери. Понеже тези са, които всякога са ограбвали Божиата Благодат от събранията, за да пълнят джобовете си. А на един, който е крадец, непременно ще му дойде възмездие от крадци. Затова виж онова, което готви Божият Гняв над Хоразин...”

След последните Си думи Господ ме хвана и двамата с Него застанахме отстрани на Хоразин. Така забелязах милиони демони под самия град. Те

---

¹⁸ (Матей 6:19-21)

приличаха на къртици, понеже копаеха и копаеха от самия ад нагоре. Всъщност - милионите демони изпълняваха именно предупреждението на Исус. Защото те бяха крадците, които подкопаваха основите на Хоразин. Но хората в самия град не внимаваха. Те дори и не предполагаха какъв е яростният Гняв на Бога и Отца. Те пееха, ръкопляскаха и танцуваха на препълнените си сцени и събрания. И никой от тях не виждаше онова, което се извършваше от силите на ада. И ето, че накрая самата земя под Хоразин се пропука, тъй че жителите му вече падаха в ада, а душите им пищяха ужасени от случващото се. Но над тях нямаше нито Милост, нито Благодат, нито опрощение от Бога и Отца. Нещо повече – ужасът във видението стигна своята кулминация. Защото абсолютно всички поклонници на земния просперитет бяха уловени от демоните на ада, които се явяваха като крадци в живота им. Крадци, които открадваха вечния им дял от Спасението в Христа. Крадци, които докрай бяха подкопали основите им, тъй че хората вкупом падаха в най-ужасните дълбини на ада...

Гледах с натъжени очи самото видение, а сърцето ми плачеше и викаше за Милост към Бога и Отца. А тогава Исус направи самото видение да се прекрати и ми каза:

“Виждам, че имаш любов към тези хора и искаш милост за тях. Но не е ли тази книга и това предупреждение от Мене именно протегнатата ръка на Божията Милост? Не е ли днес времето, когато призовавам чрез пророка Си на покаяние и отричане от светския дух на просперитета и търговията?

Но ето, сега, когато вече съм разпечатал тайната на първата от трите части на Вавилон, Аз простирам ръце към вас и заповядвам:

Напуснете Хоразин!

Напуснете лъскавите фасади на Вавилон!

Напуснете последния Тир, в който владее и царува Мамон!

Защото той ще унищожи с демоните си всички, които презират Небесните Ми провъзгласители и любят със сърцата си земни провъзгласители.

Горко на онези, които останат в Хоразин!

Защото наказанието на древния Тир ще е по-малко от наказанието на тези, които продадоха не просто собствените си души и сърца, но Мен и Моето учение! Ето, предсказах ви!

И блажени всички, които днес се покоряват на Гласа Ми!”

Така, след думите на Исус видението с Хоразин се прекрати. А Исус ме отведе нататък - към следващото видение с Витсаида.

4. ВИДЕНИЕТО С ГОРКОТО НАД ВИТСАИДА

“Но горко вам книжници и фарисеи, лицемери! Защото затваряте небесното царство пред човеците, понеже сами вие не влизате, нито влизащите оставяте да влязат...” ¹⁹

Братко мой! Верни ми приятелю!

Ако искам нещо от моя Господ и Спасител, то това е Той да те разтърси. Да разтърси сърцето ти и душата ти. Да изобличи всичките ти помисли. Да промени със Светлината Си цялото ти сърце. Защото нашият живот винаги ще бъде отражение на онзи, който живее в сърцата ни.

В изминалите години Господ ми даваше много видения и откровения. И във всяко от тях аз усещах, че размахвам Меча на Пророческия Дух против силите на нечестието. Мнозина от тях бяха поразени, а други - все още тръпнат, че ще бъдат поразени. А причината да започвам така въведението към следващото видение е много проста. И ти ще я разбереш, като вникнеш със сърцето си в записаното от Соломон. Той, който имаше представа какво е да държиш в ръката си меч, записа и такива думи:

“Ако се затъпи желязото и не се наточи острието му, тогава трябва да се напряга повече със силата; а мъдростта е полезна за упътване...” ²⁰

Искам да знаеш, братко мой, че за изминалите години аз наблюдавах именно това. Човеците наблягаха повече със силата, но мечовете в ръцете им бяха твърде много затъпели. И колкото и да ги стоварваха върху силите на нечестието, все така не можеха да ги пресекат или отсекат. Аз се слушах на такива свидетелства и ушите ми се наситиха от разкази на очевидци, които най-често си бяха слепци, решили да играят малката си война срещу дявола. И никой от тях не се запита защо усилията му нямат ефект. Никой от тях не си даде сметка, че дори и да те заболи устата от молитстване или да ти се свие стомахът от постене, пак дяволът няма да бъде победен, докато не се изостри Мечът. И това, явно, е най-големият

---

¹⁹ (Матей 23:13)

²⁰ (Екlesiаст 10:10)

проблем пред църквите на последното време. Защото в тях изникнаха проповедници, които наблягат на силата, вместо на остротата и точността.

Тази книга в ръцете ти е необикновена с това, че залага най-вече на остротата и точността. Защото при всичките свидетелства, които ти би чул с ушите си, то няма да намериш сред тях такова, което да е разделило Вавилон на три части. И при цялата тщеславна шумотевица за велики дела, вършени от този или онзи, пак ще забележиш, че в повечето случаи кампанията е била, за да се изтръска джоба ти и финансите ти да потънат в бездънните ями на човешката алчност и пресметливост. А истината е проста. Тя гласи, че ти трябва да напуснеш Вавилон и да се справиш с всички духовни противници, които дяволът ще изпрати против сърцето ти, за да те задържи в империята си.

Някога Господ заяви едни прекрасни думи:

“Ако пребъдете в Моето учение, наистина сте Мои ученици; и ще познаете истината и истината ще ви направи свободни...” ²¹

Виждаш ли, братко мой, че мнозина искат сетнината на това обещание, а именно - да бъдат свободни. Но когато стане въпрос не просто да бъдеш в Истината, но да пребъдеш в нея, то тогава повечето решават, че щом ходят на църква, то значи че пребъдват в Истината.

Кой ви излъга за всичко това? И кой ви направи наивни, та да вярвате, че всичко, що се зове “църква” е Невяста на Господа? Нима мислите, че Сатана ще кръсти вавилонските си събрания с друга дума, освен с “църква”?

Ето тук е голямото предизвикателство, което не аз, но Господ отправя към Верните Си чрез тази книга. Защото ако ти се намериш сред Хоразин, Витсаида и Капернаум, то горкото ще те постигне, колкото и да си помпаш вярата, че Бог одобрява стоенето ти и обходата ти с Неговото Слово. И никой друг в съдния ден няма да отговаря вместо теб. Защото тогава не пастир или дякон, а самият ти ще дадеш отчет пред Христовото Съдилище дали си вярвал в Бога, или в човеци и демони.

Някога, в първите времена на Ранната Христова Църква, вярващите са имали силното влияние от служенията на Христовите Апостоли. И понеже онези първи Христови избраници извършиха колосална за времето си

---

²¹ (Йоан 8:31-32)

работа, като посяха семето на благовестието и го разпространиха навън от границите на Израил, то и затова сред ранните свидетели на вярата се появиха символи, които отразяваха служението на Апостолите. За един от тези символи е предназначено и видението, което ще ти разкрия. Защото това е символът на рибата. И ако някога Апостоли като Петър и Андрей бяха рибари, тъй че се изхранваха от улов на риба, то именно на тях Исус каза:

“Дойдете след Мене и ще ви направя ловци на човеци...”

Повиканите от Господ все още не знаеха какво ще рече да станат ловци на човеци. Но по-късно, осветени и екипирани от Исус, разбраха, че има една по-превъзходна мрежа от земните мрежи. И това е мрежата на благовестието, с която Господ иска да улови и спаси всички човеци.

А сега си представи, братко мой, че не е възможно Исус да използва мрежа и дяволът да не реагира. Разбира се, че ще реагира. Той също ще измисли своя мрежа. И както има мрежа за праведните, така ще има и мрежа за нечестивите. Погледни тогава духовно и забележи, че градът, който Исус прокле с **“горко”** и му заповяда съдба, по-тежка от тази на древния Сидон, се нарича Витсаида. А духът на името “Витсаида” ще рече “Дом на рибарите”. А какво друго да има в един дом на рибарите, освен мрежи? И ако Витсаида е новозаветното въплъщение на духа на Сидон, то помисли коя беше най-представителната личност от това нечестиво племе? Не се ли наричаше тя Езавел? Не беше ли най-мощната чародейка на Сатана, обучена от дух, за да се упражнява в най-силната власт на нечестията?

Всичко това иде да ти покаже, че тази Витсаида, която Исус прокле, непременно е духовна. И в нея са събрани най-амбицираните слуги на дявола – книжниците и фарисеите, които хвърлят мрежите на чародейната си власт над човеците. Затова нека повече не те бавя, но да ти разкрия разговора, който имах с Господ Исус, миг, преди Той да ми даде и самото видение. Ето думите, които Господ ми каза:

“Сега искам да ти покажа последната Витсаида. За да видиш на какъв риболов са се отдали слугите на Езавел. Но преди това искам да си спомниш как Аз привлякох Моите Апостоли. И какви думи им казах?”

“Господи, повечето от Твоите Апостоли бяха рибари. И Евангелието Ти показва, че Ти намери двамата братя Петър и Андрей, като хвърляха мрежи в езерото, а след това им каза:

“Дойдете след Мене и Аз ще ви направя ловци на човеци...”

“А спомняш ли как Аз показах на Симон и братята му къде да хвърлят мрежата си? Как Ми отговори тогава рибарят Симон?”

“Господи, в първия момент той не вярваше, че е възможен улов. И затова Ти каза:

“Учителю, цяла нощ се трудихме и нищо не уловихме; но по Твоята дума ще хвърля мрежите...”²²

“А как разбираш тези думи на Апостола Ми? Не са ли те пророчески? И не идат ли те да ти покажат, че Господ духовно беше дошъл именно във Витсаида, за да измъкне от властта ѝ Своите последователи?”

Светлината в устните на Исус беше толкова голяма, щото и сега, както и много други пъти, просто я улових. И затова Му казах:

“Господи, в “Евангелието от Йоан” Ти каза:

“Ние трябва да вършим делата на Този, Който Ме е пратил, докле е ден; иде нощ, когато никой не може да работи. Когато съм в света, светлина съм на света...”²³

И сега, в Духа на думите Ти разбирам и Петровите думи. Защото без Тебе Твоите са обречени да се трудят цяла нощ и да не уловят нищо за Теб. Но когато по Твоята дума хвърлят мрежите си, то тогава самите мрежи ще праят от улова...”

Исус се усмихна. А след това протегна ръката Си и погали главата ми, като каза:

“Знаеш ли колко дълго Сърцето Ми е копняло да разговаря така с човешките чеда? Знаеш ли колко много копнея Моите да гледат на Евангелието с Моите очи?”

Виж тогава с какви думи реагира Петър на богатия улов от мрежите си. Защото след като цяла нощ се беше трудил и не улови нищо, накрая реши да хвърли мрежата си и през Деня. А когато

---

²² (Лука 5:5)

²³ (Йоан 9:4-5)

Денят на Отец дойде при някого, то тогава непременно мрежите ще бъдат с изобилен улов. И така - какви думи Ми каза Петър?"

"Исусе! Той падна пред коленете Ти и Ти заяви:

"Иди Си от мене, Господи, защото съм грешен човек..." ²⁴

"А какъв беше грехът на Петър при този улов? Не е ли този, че беше хвърлял мрежите си през нощта, а не през Деня? И не затова ли Аз му заявих:

"Не бой се; отсега човеци ще ловиш..." ²⁵

"Какво ще рече това "отсега" момчето Ми?"

"Господи, това ще да рече от мига, в който Ти Си станал Ден и Светлина за Своя Апостол..."

"Правилно отговори!" - ми каза Исус и продължи:

"А какво стана с живота на Петър, когато Денят, Които беше Неговият Господ, умря на кръста? И какво става с живота на всички, при които Денят е умрял, за да дойде нощта на Езавел?"

Виж и това в Евангелието Ми преди да те заведе нататък..."

Погледнах Евангелието и Истината в него просто бодеше очите. Затова казах на Исус:

"Господи, Петър не беше напълно утвърден. И въпреки, че Ти вече веднъж се бе явил възкръснал пред Своите Си, пак това не утвърди напълно сърцето на Апостола Ти. Затова той повтори грешката от първия път, а Ти повторно поправи грешката му. Понеже Петър съвсем по човешки каза:

"Отивам да ловя риба..." ²⁶

А тогава, отново съвсем по човешки, останалите му казаха:

"Ще дойдем и ние с тебе..." ²⁷

"Сега разбираш ли какво става с живота на всички, при които умира Денят, за да дойде нощта на Езавел?"

"Да, Господи! Защото Петър два пъти повтори една и съща грешка. И както първият път хвърли нощем мрежите си, така постъпи и втория път. Но Твоята Милост и Любов към Апостола Ти бяха толкова големи, щото както при първият път, така и при втория Ти се яви на Своите Си при

²⁴ (Лука 5:8)

²⁵ (Лука 5:10)

²⁶ (Йоан 21:3)

²⁷ (Йоан 21:3)

Тивериадското езеро и им заповяда къде да хвърлят мрежите си. А и в двата случая Денят изгони нощта. Понеже и при втория е записано, че:

“Излязоха и се качиха на ладията; и през оная нощ не уловиха нищо...” ²⁸

“Виж тогава и продължението на цялата история. Защото то е съдбоносно за Моята Църква. И ако някой не го прочете по Дух, за да живее, непременно ще го прочете по плът, за да умре. Виж какво се случи, когато Апостолът Ми Йоан каза на Петър, че Онзи на брега е Господ Исус...”

“Исусе, ето писаното. Защото Евангелието Ти казва:

“Товага оня ученик, когото обичаше Исус, казва на Петра: Господ е. А Симон Петър, като чу, че бил Господ, препаса си връхната дреха (защото беше гол) и се хвърли в езерото...” ²⁹

А тогава Исус продължи да говори на сърцето ми думи, които сякаш, че ме пронизваха. И ето какво казваше Той:

“Колко от вас могат да видят скритото в Моето Евангелие? Колко от вас могат да видят, че именно духът на Витсаида беше атакувал Петър? И той беше решил да хвърля мрежите си без Господ. Но не само това. Защото духовните непременно ще видят, че всеки, който хвърля мрежите си без Мен, просто съблича светлия висон на благовестието, за да остане гол. Сетнината на такъв е да се хвърли в самото езеро и да потъне. Но не такава беше Волята на Отец Ми за Петър! И не такава е днес Волята Ми за вас! Защото онези, които любя, Аз ги изобличавам и наказвам, за да се покаят и да се възвърнат към Мене. Затова бъдете ревностни да последвате слугата Ми във видението, което сега ще му дам...”

След последните Си думи Господ протегна ръката Си и докосна главата ми, а пред очите ми се разкри видение. Аз виждах стотици ладии пръснати над огромно езеро, въпреки че видението се развиваше през нощта. В самите ладии имаше човеци, които хвърляха мрежите си във водите на езерото. А водите буквално кипяха, защото рибата в езерото беше твърде много. И там Исус ми каза:

---

²⁸ (Йоан 21:3)

²⁹ (Йоан 21:7)

“Вложи в сърцето си всичко, което ще видиш в това видение. Защото ако някой не улови риба в мрежите си за Господ и Неговото Царство, то такъв непременно ще улови за дявола. Затова нека сега те кача на Моята ладия, за да отидем сред онези рибари навътре в самото езеро...”

След думите на Исус забелязах малка ладия, която Той беше приготвил за самото видение. Така ние се качихме в ладията. А Исус, като се изправи, буквално се преобрази, защото започна да свети. Всичко около ладията се покри от Небесна Светлина, а вятърът на Благодатта духна в платната и ладията запори в самото езеро. Така съвсем скоро ладията на Исус се приближи до останалите ладии. А тогава забелязах нещо, което ме смути и погнуси. Защото рибарите в ладии бяха голи и дори не се срамуваха от това. Те бяха разпределили длъжностите си. Защото едни от тях плетяха мрежи с учудваща бързина, а други - просто хвърляха мрежите и чакаха да се улови нещо. А Исус ми даде знак да внимавам, като вдигна ръката Си и ми сочеше една от ладии. И ето, че очите ми видяха духът на Езавел във вид на прелъстителна жена, която се яви на една от ладии, като даваше инструкции. Така Езавел, като посочи към водите на езерото, каза:

“Хвърляйте тука мрежите ми. И се молете усърдно, за да има успех кампанията ми. Защото мрежите на теологията ми трябва да уловят наистина представителни риби...”

“Как да подходим към самите риби, господарке?” - попита я един от главните рибари. А Езавел, като се разсмя с изкусителния си глас, каза:

“Проследете отношенията между Исус и Петър. И постъпете според думите на Исус, вашия Господ. Защото Той изпрати Петър до езерото да Му улови риба, в чиято уста имаше един статир. Ето така достойни за мен са рибите, които си плащат статира, когато влязат в мрежите ми. Риба без статир не е на печалба, но риба със статир - истинска печалба за мен...”

Думите на чародейката накараха рибарите да се ухият. Те хвърлиха мрежите си в езерото, като завикаха:

“Елате при нас, за да получите просвещение. Елате при нас, за да израснете духовно. Елате при нас, за да завършите теология и да познаете Исус...”

Дочули думите на рибарите стотици риби започнаха да пълнят мрежите им. Измъквайки рибите в ладията си, рибарите започнаха да ги проверяват, като отваряха устата им. Ако в устата на рибата имаше статир, те оставяха рибата в кошовете си и мазно казваха:

“Бъди част от нас! Ела и завърши библейско училище, за да придобиеш диплома и истинска кариера за Небето...”

Колкото до рибите, които нямаха в устата си статир, то към такива рибарите имаха друго отношение. Понеже изваждаха ножовете си, и като порязваха рибата през бялото на корема, ѝ изсъскваха през зъби:

“Ти не си достойна за Исус, нашият Господ. Той отдавна Те е отхвърлил, като недоктринална. Понеже не искаш да си плащаш за обучението и екипирането...”

След тези зловни думи те отново хвърляха рибата във водите на езерото. А тя, поради порязването от ножовете на рибарите, обръщаше тялото си нагоре с прободен корем и започваше да потъва към дъното... Сърцето ми беше ужасено и погнусено. Защото лукавството на Езавел нямаше край. И аз с плач посочих на Исус потъващата риба, като извиках:

“Господи, една душа загива. Моля Те, Исусе! Простри ръцете Си към нея, за да я спасиш! Моля Те, Исусе! Покажи ѝ милост...”

А Исус, като ме гледаше с просълзени очи, вдигна мрежата Си и я хвърли във водите на езерото, като извика с толкова силен Глас, щото да Го чуят рибарите от всички ладии:

“Дойдете при Мене всички, които се трудите и сте обременени. И аз ще ви успокоя...”

“О вие, които сте жадни, дойдете всички при водите; и вие, които нямате пари, дойдете купете, та яжте; да! Дойдете, купете вино и мляко, без пари и без плата. Защо иждивявате пари за онова, което не е хляб, и трудът си за това, което не насища? Послушайте Ме с внимание и ще ядете благо, и душата ви ще се наслаждава с най-доброто. Приклонете ухото си и дойдете при

Мене, послушайте, и душата ви ще живее; и Аз ще направя с вас вечен завет според верните милости, обещани на Давида...”³⁰

Думите на Исус имаха такъв невероятен ефект, щото всички онези риби, които веднъж вече бяха изхвърлени от останалите ладии, моментално оздравяваха и раните от пробождането им зарастаха. Така те влизаха в Светлата мрежа на Исус. И това дело на Исус се видя твърде негодно за специалистите по рибен бизнес, тъй че те, без никак да виждат Светлината от ладията на Исус, закрещяха против Него:

“Кой Си Ти? И кой изобщо Те е упълномощил, та да ставаш препънка и съблазън на всички библейски училища?”

А Исус кротко отговори:

“Аз съм Камъкът, Който препъва мнозина! И блажен онзи, който не се съблазнява в Мене...”

И тогава рибарите отново закрещяха:

“Ти ли Си Този, Който ще ни препънеш, бе? Та ние изобщо не се съблазняваме в Теб, защото имаме много по-важно дело от това да се занимаваме с недоктринални типове, като Теб. Защото ние сме рибарите на Господ и Му събираме най-големият улов от създанието на света...”

А Исус отново каза:

“Правилно сте го казали, че е най-големият улов от създанието на света. Това правилно сте го казали. Но изобщо не сте внимавали в думите на Онзи, за Когото твърдите, че е ваш Господ. Защото Той някъде беше казал именно за това последно време и за това последно поколение:

“Небесното царство прилича още на мрежа, хвърлена в езерото, която събира риби от всякакъв вид, и, като се напълни изтеглиха я на брега, седнаха и прибраха добрите в съдове, а лошите изхвърлиха. Така ще бъде и при свършека на века; ангелите ще излязат и ще отлъчат нечестивите измежду праведните, и ще ги хвърлят в огнената пещ; там ще бъде плач и скърцане със зъби. Разбрахте ли всичко това?”³¹

---

³⁰ (Исайя 55:1-3)

³¹ (Матей 13:47-51)

Думите на Исус накараха рибарите да беснеят от яд. И те, с изкривени от злоба лица, възроптаха против Него, като Му казваха:

“Кой Си Ти, че ще тълкуваш Писанието както Ти е угодно? Имаш ли диплома, за да проповядваш? Защитил ли Си дисертация по богословие, та да отваряш устата Си? И не виждаш ли, че в мрежата Ти се уловиха всички неблагонадеждни и недоктринални?”

А Исус, още по-кратко и спокойно продължи да говори, като казваше на рибарите:

“Вие сте от баща дявола. Във вас няма място за Моите думи. Колкото до статира, който Петър извади от устата на рибата, то има един, който е лишен от разум, но велик да насилства. И именно той винаги пръв се закача в мрежите и въдиците на Господ, за да се сбъднат и думите Ми към Петър:

“Но, за да не ги съблазним, иди на езерото, хвърли въдица, и измъкни рибата, която първо се закачи, и като разтвориш устата ѝ ще намериш един статир; вземи го и дай им го за Мене и за тебе...”³²

В Моя свят няма пари!

Но в света на вашия цар и княз те са доволно!

Затова и Петър, като разтвори устата на рибата, намери пари. Защото в устата на вашия княз няма друго, освен пари. Той говори за пари, мисли за пари, и живее за пари. Така и Аз сега казвам на вдъхновителя ви:

“Поставих ти примка. И ти се хвана. И със статира от устата ти платих на земния ти цар. А твоята Езавел взе примката от твоята уста и я постави на устата на чародеите си, за да се сбъднат Моите думи, че непременно Царството Ми ще е мрежа, която събира риби от всякакъв вид...”

А след тези Си думи към дявола, Исус отново се обърна към рибарите, като им каза:

“С каквата мярка сте мерили, с такава ще ви се отмери! И с която риба сте се съблазнили, тя ще ви погълне...”

---

³² (Матей 17:27)

Миг след последните Му думи, Лицето на Господ стана страшно. И Той вдигна ръката Си, тъй че в езерото се вдигнаха огромни вълни и задуха противен вятър. Така всички ладии, с изключение на светлата Господна ладия, се разлюляха страшно. А Исус, като се обърна към мен, каза с властен Глас:

“Онзи, Който укротява бурята и вятъра, Той е, Който ги и възбужда. И онези, които са сеели вятър от устата си против Мене и Моите пророци, непременно ще пожънат бури. Затова наблюдавай горкото над Витсаида. Понеже грехът им пред Лицето Ми е твърде голям и тежък...”

След думите на Исус стана така, че двамата с Него и самата светла ладия се издигнахме нагоре, към Небесните места. А долу, където ладииите оставаха в бурята, стана така, че вълните разбиха ладииите. И самите рибари започнаха да крещят за милост, като викаха:

“Исусе! Смили се! Не е доктринално да ни оставиш...”

Но Исус не отговори. Наместо това в езерото изплува огромна риба, която повече приличаше на чудовище. А Господ ми каза:

“Виж Левиатана, който ще погълне Божиите отстъпници. Защото те всякога са били негови...”

Погледнах отново към чудовището. То, като отвори устата си, изплю огромна мрежа, която буквално покри нечестивите рибари и те останаха оплетени в нея. Така чудовището отново се гмурна към дълбините, а заедно с него и онези, които дръзнаха да възроптат против Господ и да възбудят гнева Му с хулите си. А Исус, като ме гледаше с поглед, който смиряваше цялото ми сърце и душа, каза:

“Аз заповядвам да се покаят всички онези, които започнаха да хвърлят мрежите си без Мен! Такива не разбраха, че без Деня няма да уловят нищо, но ще останат във властта на Езавел.

Аз заповядвам да се покаят всички, за които Божието царство се превърна в постоянен доходоносен бизнес с човешки души. Защото такива никога не са разбирали, че първият, който се е уловил на въдицата на Господ, е самият Сатана. И в разтворената уста на Божия противник всякога е имало пари, с които той е

поглъщал завладените от него. Аз заповядвам да се отречете от теологията и да престанете да определяте Моето и Моите като "доктринални". Защото именно доктриналното мислене е мрежата на Езавел, с която тя погубва душите. Аз заповядвам да се покаете и облечете със светлия висон. Защото само така можете да станете ловци на човеци и да извършите по съвършен начин Волята на Отца Ми. А колкото до онези, които останат във Витсаида, то на всички тях казвам:

"Горко вам книжници и фарисеи, лицемери! Защото затваряте небесното царство пред човеците, понеже сами вие не влизате, нито влизащите оставяте да влязат..." ³³

"Горко вам, книжници и фарисеи, лицемери, защото изпояждате домовете на вдовиците, даже, когато за показ правите дълги молитви; (които в пълна степен отговарят на изплитането на мрежите ви) затова ще приемете по-голямо осъждане..." ³⁴

"Горко вам, книжници и фарисеи, лицемери! Защото чистите външността на чашата и блюдото, а отвътре те са пълни с грабеж и насилие..." ³⁵

"Горко вам книжници и фарисеи, лицемери! Защото приличате на варосани гробници, които отвън се виждат хубави, а отвътре са пълни с мъртвешки кости и с всякаква нечистота..." ³⁶

"Също така и вие отвън се виждате на човеците праведни, но отвътре сте пълни с лицемерие и беззаконие..." ³⁷

Затова и Аз ще се явя противен на вас и Гневът на Отец Ми ще ви издуха в морските дълбочини..."

---

³³ (Матей 23:13)

³⁴ (Матей 23:14)

³⁵ (Матей 23:25)

³⁶ (Матей 23:27)

³⁷ (Матей 23:28)

5. ВИДЕНИЕТО С ГОРКОТО НАД КАПЕРНАУМ

“Горко на света поради съблазните, защото е неизбежно да дойдат съблазните; но горко на онзи човек, чрез когото съблазънта дохожда!” ³⁸

Братко мой! Верни ми приятелю!

Усещаш ли как Мечът на Пророческия Дух е отрязал завинаги от сърцето ти властта на онези смъртоносни и жестоки началства и власти, на които се поклониха всички Божии отстъпници? Усещаш ли, че е дошло времето да преоткриеш Господ и да подновиш силата си с превъзходното познаване на Помазаника?

Аз искам именно това за теб. И именно поради великия заряд на тази книга трябваше да претърпя жестокото злострадание от отхвърляне на името ми като лошо. Ти готов ли си на това? Гарантирам ти, че ще страдаш много по-малко от Божиите пророци, чиито имена са отдавна известни на Вавилон и са станали твърде неудобни за неговите властници и царе. Затова се одързости да разкъсаш всички връзки, които някога си имал с тщеславието. И едновременно с това се пригответи да забраниш на сърцето и душата си какъвто и да е компромис с истините от Сион. Защото Божията Истина е въже, което Сам Господ в Милостта Си хвърля над теб. Ти или ще го хванеш, за да се спасиш или ще живееш със самочувствието на спасен, за да изревеш с ужасен глас тогава, когато е късно.

Много пъти изпадах в тежка депресия от това, че нашето служение разпръсна хиляди книги, а видимо нямаше никакъв ефект. И когато се замислих над всички прекрасни думи, които излязоха от устата на моя Господ, но бяха изповръщани от не един и двама човеци, на които ги давах даром, то тогава сърцето ми заплака. Не за мен самия. И не заради това, че близките ми приятели изгубиха всичкия си земен имот, та да послужат на Господаря в отпечатването и разпространението на книгите. Не! Мъката ми беше друга. Защото аз виждах десетки хиляди давеци се хора, които не желаеха да хванат въжето на Спасението, понеже вече били чели в някакъв

---

³⁸ (Матей 18:7)

“евангелски” вестник, че това въже било чиста проба от вълча кожа, тоест, че аз самият съм вълк. Това било общото мнение и то не можело да се отрече. Но аз питам защо не видяха Исус и Неговите думи, а побързаха да се съблазнят от тиражираната хула? И защо не се допитаха до Царя на Сион, а предпочетоха оценката на пастири, които са на трудов договор? И в крайна сметка, ако Лъвът от Юдовото коляно живее в сърцето на някого, то той няма ли без предубеждение да се запознае със словото на един “вълк”? И ако трябва да поставя нещата на абсолютната библейска плоскост, то няма ли на мнозина да им преседне? Защото онзи хулител на името ми заявяваше, че в Добрич имам само 5-6 последователи, а се наричам пророк? Как не ме е срам тогава? Да имам само петима-шестима, а да се наричам пророк?

Не ме е срам, братко мой! Защото не е одобрен този, който сам себе си препоръчва, но онзи, който Бог препоръчва в Благодатта Си. Кажете ми тогава, ако Същият Този Господ и Бог заявява, че никой пророк не е на почит в родината си, то няма ли тези петима-шестима да са наистина прекрасен подарък от Исус за душата ми? Ами ако нямаше ни един, за да бъде Словото стопроцентово изпълнено? Чудно тогава онзи хулител от Бургас на какви везни е поставил пророческото призвание и служение?

Може би на везните на американското тщеславие, където всеки от лъжепророците на Мамон държи под властта си стотици хиляди? Може би на везните на онези писатели-търговци, които станаха (цитирам по памет от кориците на книгите им) “най-продаваните автори в историята на християнството...” Ето като такъв продаван автор е искал да ме припознае и пастирят-хулител, но се е задавил в преценките си...

Аз няма да продължавам по-надолу в същата тематика, но бях подбуден от Исус да го направя. Понеже похулването и очернянето на името ми от всички пастири-наемници беше заповядано за съблазън. За да се препънат в тази съблазън всички, които обичат човешките авторитети повече от Божия Авторитет. А духът на всяка съблазън и похот е Ваалфегор. Той е създателят на древните Содом и Гомор. Той е и усъвършителят на последния Капернаум. Затова и човеците, с които той си служи, за да прокара съблазните си, непременно имат уста, които са като машина за кал и

нечистотии. Те не просто пръскат и омърсяват праведните. Не! Те имат за цел и стремеж всички да приемат калта им за любимо ястие и нечистотиите им - за десерт. А тогава одумването, съденето и чародейството стават нещо като тщеславна дъвка, която постоянно се върти между зъбите, за да изригват от стомасите "амино"-киселини.

А сега нека да продължа и със самото видение, което Исус ми даде. Защото Той дойде към сърцето ми, като ми каза:

"Капернаум е последната трета част на Вавилон. И тук ролята на Ваалфегор е възможно най-ужасната. Защото беззаконието на тези последни поколения е многократно по-голямо и осъдително от това на древните им содомски вдъхновители. Затова наблюдавай внимателно самото видение и запиши всичко, което ще видиш..."

След последните Си думи Господ положи ръката Си върху главата ми, а пред очите ми се разкри възможно най-уродливата картина, каквато можех да си представя. Аз виждах хиляди човеци, които буквално се бяха натъркаляли на една поляна с израснали гъсти треви. Повечето от тях изглеждаха странно, понеже нозете им бяха оплетени от самите треви, тъй че не можеха да се движат. Наместо това те пееха и се смееха. А някои от тях, като пляскаха с ръцете си, повтаряха в такт:

"Гла-дни сме! Жад-ни сме!"

Дочули гласа им, при тях се затичаха услужливи келнери. И като носеха върху подносите хляб и вино, го раздаваха на човеците. А те, без да чакат подкана, се нахвърляха върху хляба и надигаха каните с вино. А само след миг човеците отново пляскаха с ръцете си и отново повтаряха в такт същата песен. И отново дотърчаваха келнерите и зареждаха човеците с още вино и хляб. А Исус, като гледаше погнусата ми, каза:

"Как мислиш? Докога тези човеци ще стоят и ще искат да ядат и пият?"

"Господи, имам чувството, че те никога няма да свършат да ядат и пият. Защото едва свършили ястието си, искат още..."

"Помисли тогава! Ако някой само яде, без да усвоява Силата от самата храна и само пие, без да почувства освежаване от питието, то къде ще стигне такъв?"

“Исусе! Като гледам тези тлъсти тела, навъргаляли се в тази буйна трева, дори и не мога да си представя, че биха се изправили, за да свършат някаква работа. А и нозете на повечето от тях така са се оплели в тревата, щото едва ли могат да се отскубнат от нея...”

“Става ли ти ясно, че тази буйна и зелена трева са езичниците на този свят? И ако нечии нозе са се оплели в такава трева, то такъв, ако и да погълне много хляб и да изпие много вино, никак няма да извърши Волята Ми. Точно обратното - хлябът и виното ще действат за негова повреда, понеже ще го доведат до затлъстяване.

Но ти си спомни думите Ми. Спомни си как предупредих всички ви:

“Но внимавайте на себе си, да не би да натегнат сърцата ви от преяждане, пиянство и житейски грижи, и ви постигне оня ден внезапно като примка; защото така ще дойде върху всички, които живеят по лицето на цялата земя. Но бдете всякога, и молете се, за да сполучите да избегнете всичко, което предстои да стане, и да стоите пред Човешкия Син...”³⁹

А сега помисли добре и Ми кажи:

Във Волята ли е на вашия Господ да се храните с Хляба и Виното на Завета Ми?”

“Да, Исусе! Във Волята Ти е!”

“А защо човеците в това видение не са във Волята Ми, след като имат ненаситен апетит да ядат Хляба и Виното Ми?”

“Господи, в тях има нещо, което осуетява истинската сила на Виното и Хляба. Понеже те се хранят с Хляб, но не живеят като Хляба. И пият Вино, но не живеят като Виното. И аз си мисля, че ако някой употребява напразно Хляба и Виното, то такъв е виновен за грях против Твоята кръв и Плът...”

“Точно така, момчето Ми. И тук не става дума само за Господната Пасха, но за постоянното ви общение с Моето Слово и Моят Дух.

Кажи Ми тогава:

---

³⁹ (Лука 21:34-36)

Ако някой ограничава Господ, то няма ли и Господ да го ограничи? И ако някой затваря Господ, то няма ли и Господ да го затвори?

Понеже всички тук ядат от Хляба на Живота, но никак не живеят Живота на Хляба. И всички тук пият от Виното на Лозата, но нямат плод от самата Лоза. Виж тогава как Аз затварям онези, които Ме затварят и как ограничавам онези, които Ме ограничават...”

След последните Си думи Господ отново посочи тлъстите човеци. И аз забелязах как около сърцата им имаше дебел слой тлъстина. Този слой беше създаден именно от Хляба и Виното. Той се явяваше като затвор за самото сърце и човекът зад такъв затвор би показал, че непременно е белязан, като прицел на Божия Гняв. Така в сърцето ми просветна цялата истина за видяното от очите ми. И затова казах на Исус:

“Господи мой! Не се ли изпълнява на такива пророчеството от Исайя? Защото и сам Ти цитира слугата на Отца в разговора Си с Апостолите, като им посочи подобни тлъсти хора с думите:

“Защото който има, нему ще се даде, и ще има изобилие; а който няма, от него ще се отнеме и това, което има...” ⁴⁰

И Ти тогава непременно Си имал предвид, че ако някой има дела, чисти и достойни като Твоите, то такъв ще има изобилие, но ако някой няма такива дела, то от него ще се отнеме това, което има, а именно – тлъстината около сърцето му, която вечно ще свидетелства на безплодието му. Защото цялата тази тлъстина е дошла от напразното приемане на Хляба и Виното Ти. И Ти продължи към Апостолите Си, като допълни към казаното:

“Затова им говоря с притчи, защото гледат, а не виждат; чуят а не слушат, нито разбират. На тях се изпълнява Исаевото пророчество, което казва: “С уши ще чуете, а никак няма да разберете; и с очи ще гледате, а никак няма да видите. Защото сърцето на тия люде е задебеляло. И с ушите си тежко чуват, и очите си склопиха; да не би да видят с очите си, и да чуят с ушите си, и да разберат със сърцето си, и да се обърнат, и Аз да ги изцеля”...” ⁴¹

---

⁴⁰ (Матей 13:12)

⁴¹ (Матей 13:13-15)

“Става ли ти тогава ясно, че никой не може да приема напразно Божиата Благодат и да не плати един ден за беззаконието си. Защото ето в това е силен Ваалфегор - да превърне Божието Царство в ядене и пиене. Но ти сам Ми кажи:

Моето Царство ядене и пиене ли е?”

“Не, Исусе! Твоето Царство е свършено друго нещо. Защото Апостолът Ти Павел каза на всички ни, че:

“...Божие царство не е ядене и пиене, но правда, мир и радост в Светия Дух...”⁴²

“Виж тогава отново в Словото Ми. И потърси онези Мои думи, в които Аз говоря за Моята храна. Защото излъганите от Ваалфегор са решили, че най-угодното пред очите Ми дело е някой да ходи на църква, където амбицирани келнери му поднасят хляб и вино.

Но това ли е угодното пред очите Ми? Това ли е Моята храна?”

“Не, Господи Исусе! Защото Ти заяви в “Евангелието от Йоан” нещо друго. И когато Те попитаха каква е храната Ти, то тогава думите Ти бяха:

“Аз имам храна да ям, за която вие не знаете. Моята храна е да върша волята на Онзи, Който ме е пратил, и да върша Неговата работа...”⁴³

“Кажи Ми тогава, ако някой не е с Мен, за да върши Волята на Този, Който Ме е пратил и да прилежава в Неговата работа, то такъв не е ли против Мен? И могат ли да бъдат с Мен човеци, които постоянно ядат и пият, а никога не вършат онова, което е угодно на Отец Ми? Не стават ли такива съблазнители? И когато в Църквата влязат дечица, които са неутвърдени души, то да им се дава ли за пример ядене и пиене, вместо вършене на Божиата Воля?”

“Не, Господи! Да не бъде! Защото тогава дечицата ще бъдат съблазнени и никак няма да стигнат до познаването на Пътя, Истината и Живота...”

“Спомни си тогава писаното за съблазнителите на дечица. Защото след малко ще го видиш и в самото видение...”

Слушах Господ и думите Му бяха твърде ясни за сърцето ми. Затова Му казах:

---

⁴² (Римляни 14:17)

⁴³ (Йоан 4:32,34)

“Исусе! Някога Ти посочи едно от малките дечица, което Те следваше, като заяви на всички:

“А който съблазни едно от тия малките, които вярват в Мене, за него би било по-добре да се окачеше на врата му един воденичен камък, и да потънеше в морските дълбочини...”⁴⁴

“Виж тогава как ще продължи самото видение. Защото Господ твоят Бог непременно ще изпита онези, които ядат и пият. Затова тръгни с Мен...”

След думите на Исус аз тръгнах след Него. И ето, че Господ се спря до най-тлъстите. А после ми каза:

“Иди и се приближи при тях. И никак да не се уплашиш или смутиш, но им предай, че Господ заповядва да скъсат връзките си със света и плътския начин на живот...”

Така аз се приближих към тлъстите човеци, като им казах:

“Слушайте Божието Слово! Слушайте Гласа на Младоженеца към Невястата! Господ заповядва да се покаете от този начин на живот и да скъсате връзките си със света на езичниците. Понеже тези връзки са вързали нозете ви за благовестието...”

А тогава тлъстите човеци, като се спогледаха един-друг, прихнаха да се смеят. А един от тях отговори:

“Не знаем какво искаш да кажеш. И никак не те разбираме. Но нека и ние те попитаме: Ти от коя църква си? И кой ти е пастир?”

Погледнах на човеците и никак не се възмутих от думите им, защото мирът в сърцето ми беше като река. Затова им отговорих:

“Аз нямам друга църква, освен Църквата на Исус. И нямам друг пастир, освен Исус. Той е, Който ме води през прави пътеки заради Името Си и освежава душата ми...”

А най-дебелият изсред човеците отново се изсмя, като каза:

“И ние ги знаем псалмите. Защото през ден слушаме проповеди върху тях. Но не искаме общение с човек, който не ходи на църква...”

---

⁴⁴ (Матей 18:6)

“А вас Исус води ли ви през прави пътеки заради Името Си? И вие ли сте призвани да ходите на църква или Църквата е призвана да ходи с Господ?”

Думите ми явно раздразниха тлъстите човеци, тъй че най-дебелият остро реагира:

“Има само една права пътека и тя е от моя дом до църквата. Да ходя на църква - така разбирам аз правите пътеки на Бога. И именно там се издигам до небесата. А такива като теб ги знаем... И хубаво са предупредили навсякъде за тебе... Вълци, които разпръсват стадото!”

Докато дебелият реагираше с острия си изблик, аз усетих хлад. А тогава забелязах как във видението нахлу северният вятър на дявола. И като духаше и се усилваше все повече и повече, стана така, че дори и аз не издържах на напора му. А Исус простря ръка към сърцето ми и ме скри в присъствието Си, като каза:

“Сега разбра ли изпита със затлъстелите сърца? Сега разбра ли защо всички те се чувстват на пиршествата си, като издигнати до небесата? Но именно затова стоят и Моите думи към Капернаум:

“И ти, Капернауме, до небесата ли ще се издигнеш? До ада ще слезеш! Защото, ако бяха се извършили в Содом великите дела, които се извършиха в тебе, той би и до днес останал. И казвам ви, че в същия ден наказанието на содомската земя ще бъде по-леко отколкото на тебе...”⁴⁵

Сега разбра ли, че това са човеци, които гледат с очите си, но никак не виждат, и слушат с ушите си, но никак не чуват? И именно такива Отец Ми е приготвил като съдове на Гнева Си. Защото не можеш да направиш меко онова, което Той закоравява. Нито да изправиш онова, което Той е направил криво. И понеже всеки от тлъстите е съблазнител, то затова над такива ще се сбъднат Моите думи. Затова продължи да наблюдаваш самото видение...”

Отново гледах на видението и забелязах, че леденият вятър на дявола вече беше направил сърцата на човеците като камък. Всичко в този камък

---

⁴⁵ (Матей 11:23-24)

беше като сплав от ярост, злоба, омраза и безумие. Затова Исус отново ми каза:

“Защо се чудиш на видението? Нали ти казах, че ще видиш писаното за съблазнителите на дечица. Ако сърцата на тия тлъстите станаха като камък, то не е ли, за да дойде Божието въздаяние над тях. Сега разбираш ли по-добре думите Ми, които ще ти повторя:

“А който съблазни едно от тия малките, които вярват в Мене, за него би било по-добре да се окачеше на врата му един воденичен камък, и да потънеше в морските дълбочини...” ⁴⁶

“Исусе! А защо не виждам морето и морските дълбочини, в които трябва да потънат тези камъни?”

“След малко ще ги видиш, момчето Ми. Защото видението с възмездието над Капернаум ще се съчетае с възмездието над целия Вавилон. Защото Господ твоят Бог е твърде Свят и извисен, за да извършва отделни възмездия над отделни човеци.

Не, Стефане! Словото Ми е запазено за определен час и миг, когато всичко ще се сбъдне. И ако Аз предупредих за съдбата на съблазняващите, че с тлъстината си вече са си окачили камък, с който да потънат в морските дълбочини, то виж сега Моето и на Отец Ми въздаяние върху последния Капернаум, както и върху всички, които се намерят във Вавилон...”

След тези Си думи Господ направи видението с поляната и тлъстите човеци да се прекрати. Тогава духът ми се намери над разцепения на три Вавилон, където Ангел Господен държеше твърде голям камък в ръцете си. И като го тръшна стремително в морето, тъй че се вдигнаха гигантски вълни, каза:

“Така стремително ще бъде тръшнат Вавилон, великият град, и няма вече да се намери...” ⁴⁷

А тогава Исус се смръщи и Лицето Му стана страшно. От очите на моя Господ заизлизаха огнени пламъци. И ето думите, с които Той стоварваше Гнева на Отца над Вавилон:

---

⁴⁶ (Матей 18:6)

⁴⁷ (Откровение 18:21)

“Дойде твоят час, великий Вавилоне, граде на съблазнители и убийци. Дойде часът на онзи Гняв, който въздава на скверното ти триединство и на лукавата ти сплав.

Дойде часът на твоя Капернаум, понеже нечестието му просмука и Хоразин и Витсаида. Хоразин - защото всички богаташи станаха съблазнители. Витсаида - защото всички чародеи бяха блудни и развратни.

Дойде часът на твоята Витсаида, понеже нечестието ѝ просмука и Хоразин и Капернаум! Хоразин - защото всички богаташи се издигнаха с дипломи. Капернаум - защото всички затлъстяха от теология в сърцата си.

Дойде часът на твоя Хоразин, понеже нечестието му просмука Витсаида и Капернаум! Витсаида - защото всички хвърляха мрежите си, за да стават богаташи. Капернаум - защото всички съблазняваха, за да станат земни царе!”

Така, след самите думи на Исус, от Небето се простряха две огромни светли ръце. И като вдигнаха трите части на Вавилон до върховете на звездите, за миг ги задържаха горе. А след това градът беше запокитен надолу с такава сила, щото водите на морето се вдигнаха нагоре към небесата и така се откриха основите на дъното му. А самият ад, като отвори ненаситната си паст, издишаща огън и дим, погълна и трите части на богопротивния град. Миг след това Божиите ръце успокоиха водите на морето и ги върнаха в предишните им граници...

Това беше най-мащабното видение в живота ми. Видение против най-грандиозното творение на Сатана, върху което се стовари най-големия Божий Гняв. И докато гледах все така, останал без дъх на знамението с Вавилон, Господ ми каза:

“Това не е краят на Вавилон! Това е наказанието преди края! Защото краят ще дойде след хилядагодишното Ми Царство, когато смъртта и адът ще бъдат хвърлени в огненото езеро, което гори с жупел. А сега адът е първото наказание за човешките души, които отстъпиха от Името Ми и се поругаха със светлия и чист висон на

благовестието. Затова иди и кажи на Моите, че Отец Ми вече поставя престоли за Съд.

Блажени всички, които днес с Меча на Пророческия Дух разсекат властта на Вавилон и излязат от властта на трите му части. Защото днес те са органично споени и не е в човешката сила и власт да ги раздели.

Но ето, Аз разделих Вавилон чрез слугата Си и ви показах що значат днес Тир, Сидон и Содом! Аз оголих блудницата и ви разкрих тайните ѝ! Аз посветих слугата Си във великите знамения, които извършва седмата чаша на Божия Гняв!

И ако някой от вас се смири пред очите Ми и пожелае да участва в триумфа на праведните, то нека такъв се приготви да пострада за Името Ми, както пострада слугата Ми. Защото само така ще влезете в свършените съдби, които Небето е приготвило за вас, а Ангелът Господен е изявил пред сърцата ви:

“Горко, горко на великия град, в който всички, които имаха кораби по морето, се обогатиха от скъпоценностите му; защото в един час запусия! Веселете се за него, небеса и вие светии, вие апостоли и пророци, защото съда, с който вие бяхте осъдени, Бог отсъди над него...”⁴⁸

Аз разсякох Вавилон чрез слугата Си!

Аз го изговорих! Аз го изрекох!”

---

⁴⁸ (Откровение 18:19-20)